

Graz va acollir la II Assemblea Ecumènica de les Esglésies cristianes d'Europa

Reticències del món ortodox vers les Esglésies occidentals

La ciutat de Graz (Àustria) es va convertir en un enclavament sense fronteres quan va obrir les seves portes per acollir, del 23 al 29 de juny, la II Assemblea Ecumènica de les Esglésies cristianes d'Europa. Van assistir-hi 150 Esglésies, 700 delegats i més de 10.000 participants que van fer seu el lema escollit per a l'ocasió: *La reconciliació: do de Déu i font de vida nova*.

En paraules del cardenal Martini: «Europa té necessitat i està assedegada de reconciliació. Desitjaria trobar una idea forta, inspiradora i coordinadora, un moviment sòlid sobre el qual recolzar-se per donar una resposta global, i no tan sols parcial, a les exigències del moment.» La II Assemblea Ecumènica de Graz va ser capaç de comprometre's en aquest sentit i de caminar endavant per concretar la tan esperada i difícil reconciliació.

Díficil perquè encara hi ha nombrosos temes en què les diferents Esglésies no es posen d'acord. Durant l'assemblea va emergir la situació conflictiva de l'Església ortodoxa enfront de les Esglésies occidentals. El Patriarca Alexis II de Moscou va resumir-ho de manera dramàtica: «Europa oriental es desintegra. Actualment, els països de l'Europa oriental veuen com la situació ecumènica empitjora.»

Reportatge especial del P. Héctor Vall i del Dr. Antoni Matabosch a les pàgines 5-7 i 14

En la concelebració va participar-hi el cardenal Ricard Maria Carles

Joan Pau II va imposar el pal·li al metropolità de Tarragona

Joan Pau II va presidir, el dia 29 de juny, a la basílica del Vaticà una solemne concelebració eucarística en què va imposar el pal·li a Mons. Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona, i a 27 arquebisbes més d'arreu del món. En la concelebració va participar-hi el cardenal arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles, i hi van assistir preveres i fidels de Tarragona i Barcelona. Monsenyor Martínez Sistach va declarar que «la imposició del pal·li ha suposat per a mi créixer encara més en la comunió amb el successor de Pere i intensificar el meu esperit de servei a l'arxidiòcesi de Tarragona i a les diòcesis sufragànies».

Més informació a la pàgina 8

Horari de les misses als principals llocs d'estiueig (pàg. 22)

9 Homenatge a la fundadora de l'Institut Seglar de les operàries

16 Els reptes de l'Església de Hong Kong

24 Increment de la inseguretat ciutadana a l'Estat espanyol

Editorial

Televisió... s'hi val tot?

Les televisions privades tenien, en néixer, una concessió per a deu anys. Ja han traspasat, doncs, de bon tros, el seu equador. Una experiència encara breu, però que ja ens permet de fer una afirmació clara: les televisions privades han comportat una degradació d'aquest mitjà a l'Estat espanyol.

Malgrat les ingènues expectatives inicials que preveïen un augment de la qualitat dels continguts amb l'aparició de la competència, els resultats han estat el contrari. Experts, analistes i comissions oficials que n'han estudiat els continguts coincideixen a concloure que s'ha imposat com a primer criteri l'interès comercial. Del dret a la informació hem anat passant gradualment a la informació com a mercaderia. Només compten les lleis del mercat. Com en les pel·lícules de l'oest, aquí guanya qui dispara primer: cal esmerçar agressivitat en la recerca de més audiència, que és la clau de la publicitat. No és estrany, doncs, que els contractes d'alguns periodistes estrella incloguin el cobrament d'un percentatge de la publicitat que genera el seu programa.

Sovint, la justificació dels propietaris dels mitjans de comunicació davant les lògiques crítiques per la manca d'ètica se centra en la demanda del públic: ofereixen, diuen, allò que el públic els demana. Trist i curiós argument... Perquè tots sabem que l'audiència es crea, no neix espontàniament. Argumentació, d'altra banda, que enllaça amb la que van fer servir els representants del govern central en la recent pugna pel predo-

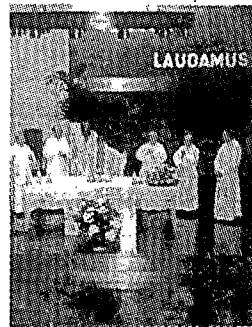
mini en el camp de les plataformes digitals: el nivell sociocultural dels ciutadans, van dir, fa que el futbol sigui un tema d'interès general...

Si l'esclat dels *reality show* va marcar, fa un parell d'anys, un punt d'inflexió evident, alguns programes posteriors els passen, avui, al davant. I és encara més preocupant que també algunes televisions públiques —i autonòmiques—, per exemple Canal 9 i, darrerament, Telemadrid, aposten també, sense cap escrúpol, per la morbositat, l'escàndol constant i els despropòsits generalitzats. Va ser en una d'aquestes televisions que el famós *padre Apeles* va iniciar la seva fulgurant carrera mediàtica que faria el cim en el programa *Moros y cristianos*, on els insults, els menyspreus, les burles cruels del públic que hi intervé... han esdevingut malauradament una pràctica habitual.

Però, sens dubte, el programa que ha traspasat tots els límits s'anomena *Esta noche cruzamos el Mississipi*. Cada nit, conduït per Pepe Navarro, aquest programa de Tele 5 es dedica a qüestionar descaradament el judici sobre l'assassinat de tres noies d'Alcàsser. Un judici, doncs, que ha aconseguit més del 30% de l'audiència...

No és fàcil resoldre el problema de la televisió escombraria. A casa nostra s'han adoptat algunes iniciatives que podrien ajudar-hi decisivament. Si l'any 1992 els periodistes catalans van aprovar un codi deontològic on es regulen les normes de comportament ètic de la professió, recentment s'ha constituït el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. ¿Serem capaços, ciutadans, periodistes i governants, d'omplir-lo de contingut real i de fer-lo respectar per tothom, sense excepcions?

Sumari

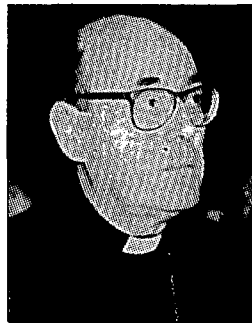
9

Homenatge a la fundadora de l'Institut Seglar de les operàries

16

Els reptes de l'Església de Hong Kong

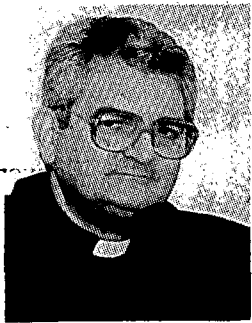
19

Litúrgia: el bisbe Tena parla de la iniciació cristiana (3)

24

Increment de la inseguretat ciutadana a l'Estat espanyol

32

Els premis ¡Bravo! a l'Ara mateix

CATALUNYA CRISTIANA

Direcció: Mn. Manuel Valls i Serra

Coordinació: Josefina Picas i Pauné

Redacció: Glòria Carrizosa, Miquel Àngel Codina, Francesc Gamissans, Núria Oriol, Marta Puyol, David Vidal

Assessorament lingüístic: Meritxell Cucurella Jorba

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajó, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Rosa Collell, Miquel Estradé, Guillem Farré, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riu, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Raquel Planas, VIC

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar; Mn. Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88, Fax 490 20 35 - Internet: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerència: Jaume Vinyals i Rovira

Publicitat: Magda Revetlat i Barba

Promoció: Jordi Baig i Juncosa

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado i Minguez

Impressora: Publiagraf, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30 08011 BARCELONA - Tel. 454 16 30 / 17 77 - D.L.B. 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.880 ptes.
Resta d'Europa: 20.384 ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 ptes.
Àsia i Oceania: 36.504 ptes.

Gràcies a Déu!

La llarga i dramàtica desaparició del funcionari de presons José Antonio Ortega Lara s'ha acabat amb el seu alliberament. La Guàrdia Civil, al llarg dels 531 dies que ha durat el segrest, no ha cessat en les seves investigacions que, finalment, han tingut l'èxit que s'esperava. Les imatges d'Ortega Lara en ser alliberat són ben eloqüents de l'angoixa en què ha viscut durant tot aquest temps. I ens preguntem com és possible que hi hagi homes que practiquin fredament aquesta mena de tortura, que no és solament per la víctima, sinó també per les famílies i per tots els ciutadans de bé. Perquè cap de les raons que puguin adduir és vàlida per justificar-la.

Unes hores abans també fou alliberat l'altre segrestat per ETA, Cosme Delclaux, després de 232 dies de segrest. Tan lamentable com el primer, el cas s'ha resolt, segons les informacions, amb el pagament del rescate. Les recerques policials no havien donat, fins ara, resultat.

Ens alegrem pels dos alliberaments, i per això encapçalem aquest comentari amb un sincer gràcies a Déu, que voldríem no haver de repetir mai més per aquest motiu. Però que temem, sincerament, haver-lo de repetir perquè les bandes terroristes, com les mafioses, són reincidents. Dramàticament reincidents.

Ortega Lara, després de ser alliberat i traslladat a Burgos, amb la seva esposa i el seu fill, saluda des del seu domicili els ciutadans que han vingut per saludar-lo i fer-li avinent la seva estima i solidaritat.

Hong Kong, relleu de sobirania

Des de les zero hores de la matinada de l'1 de juliol, la ciutat de Hong Kong torna a ser una ciutat més de la immensa Xina, després de cent cinquanta anys de sobirania anglesa, que va saber fer d'aquell punt geogràfic l'empori de riquesa més important de tot el continent asiàtic. Per avenir-se al traspàs, Anglaterra va exigir el manteniment, durant cinquanta anys, d'un règim autònom, amb llibertat personal i econòmica per als seus ciutadans.

De moment, la Xina comunista s'ha vingut a totes les condicions angleses. Recuperar un territori que havia estat seu, i perdut a causa de la indolència dels seus governants de mitjans del segle passat, i què en mans dels colonitzadors s'ha transformat en una de les ciutats més pròsperes del món, era molt important. Una de les raons és que la Xina, proclamant el seu comunisme maoista, serà també des d'ara una potència econòmica i capitalista. Perquè els termes de l'acord estableixen aquesta condició per a l'antiga colònia.

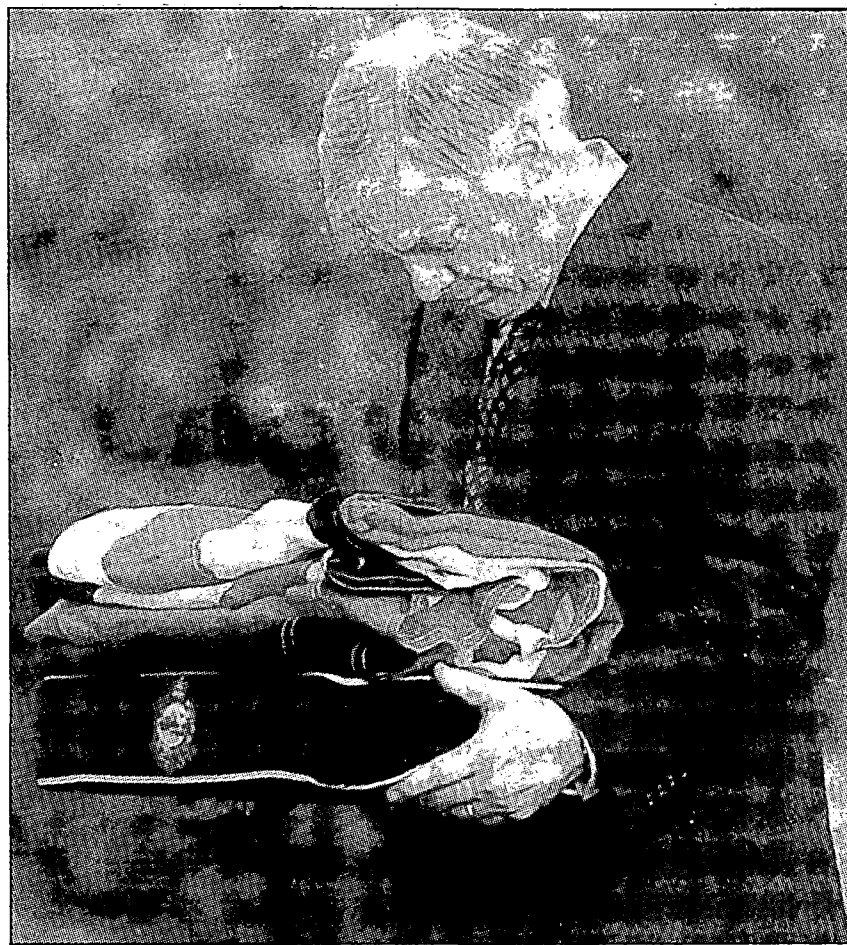
Però serà respectada a Hong Kong la llibertat personal que fins ara ha tingut? Aquest és el punt més dubtós de tota la qüestió, i la que, amb moltes probabilitats, serà causa de desavinença, i és el dubte que s'ha reflectit en el

rostre del fins ara governador anglès quan, després d'arriar la Union Jack, va rebre en les seves mans la històrica bandera plegada.

És veritat que els xinesos de Hong Kong volien ser xinesos de debò, aplegats sota la mateixa senyera de la gran Xina. Però també és cert que per molt fort que sigui el desig, el dubte sobre el futur també és molt fort. I no ha contribuït gens a dissipar-lo el fet que el govern de Pequín ja va enviar unitats importants del seu exèrcit poques hores abans del canvi de senyeres.

També és cert que els habitants de Hong Kong tenen agrupaments polítics i partits propis que no tenen res a veure amb el partit comunista oficial imperant. El nou governador xinès ha promès eleccions lliures per a l'any vinent. Veurem si és veritat, i fins on seran lliures. Veurem fins on arriba l'eficàcia dels tractats que Anglaterra ha signat amb l'Estat, si no el més poderós, sí el més populós de tot el món.

Ara només resta al marge de Pequín, la Xina nacionalista ubicada a l'illa de Taiwan, l'antiga Formosa, on es va refugiar el derrotat Xang Kai Xec amb les restes del seu exèrcit. Una illa que amb la protecció nord-americana

L'últim governador britànic de Hong Kong, Chris Patten, rep emocionat la Union Jack acabada d'arriar i substituïda per la roja amb estrella blanca de la Xina comunista.

s'ha transformat en una força econòmica molt considerable, amb una indústria florent i competidora. Pequín també vol incorporar-la a la Xina continental. Però aquesta vegada haurà d'entendre's amb Washington, i sembla que el joc diplomàtic no serà gaire fàcil.

Oriol Camps

Assessorament Gent Gran

Residència

- En coneixem més de 300 per tal de recomanar-li la que vostè necessita. Estades temporals o permanents.

Ajuda a domicili

- Organitzem el servei a mida per a cada persona. Professionals molt qualificats. Per hores o fixes.

es
ser

estudis i serveis Balmes 205 4t 2a B
08006 Barcelona
T. 415 56 72 / 415 82 48

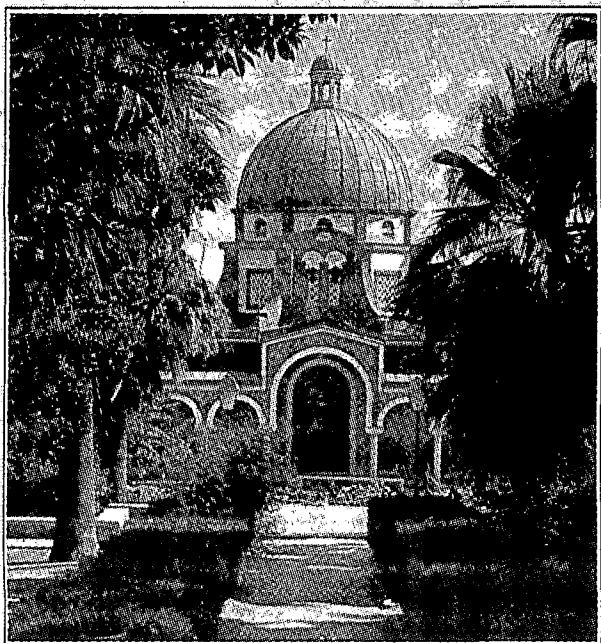
Pelegrinatges i viatges

AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

TERRA SANTA

Del 6 al 13 d'octubre

Anar a conèixer el país de
Jesús és una preparació
eficaç del Gran Jubileu
de l'Any 2000

DEMANEU INFORMACIÓ

*Per telèfon,
per correu o bé personalment
a l'Associació*
AMICS DE

CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r 3a A

08010 BARCELONA

Telèfon: (93) 301 37 18

Fax: (93) 302 32 64

BALI / JAVA

(Indonèsia)

Del 4 al 15 d'agost

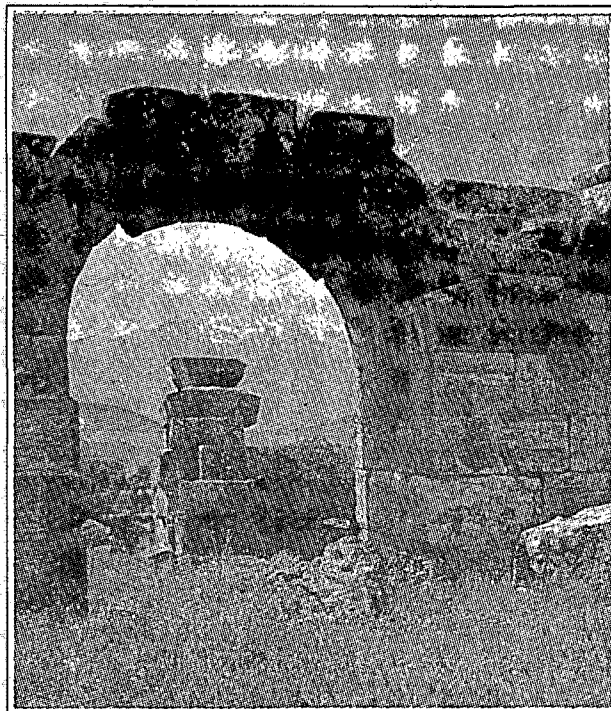
Un viatge per les terres
exòtiques de l'Extrem Orient.
Veniu a descobrir-hi la gran
bellesa de la natura, amb els
• vestigis de la civilització
malai.

RUTA DE SANT PAU

Síria i Turquia

**Del 3 al 22 de
setembre**

Pel·legrinar als països de la
primera expansió de l'Evangeli
és com una incursió a l'era
apostòlica. Podreu
comprendre millor:
—la fermesa de Pere...
—la gran volada de Pau...
—els Fets dels Apòstols...
—les Esglésies de l'Apocalipsi...

RESULTATS DEL SORTEIG TRADICIONAL 1997

1r premi:
Cotxe «Peugeot»
62.015

2n premi:
Viatge a Roma
49.541

3r premi:
Ràdio «Aiwa»
59.678

10 lots de llibres: amb 6 «Àlbums Disney» (Ed. Beascoa)

4.194	20.916	21.309	33.577	43.013
48.201	49.081	55.672	56.559	58.155

Premi de coberta: **1.137**

II Assemblea Ecumènica de Graz: la urgent però difícil reconciliació

■ El lema de la trobada ha estat «La reconciliació: do de Déu i font de vida nova»

GRAZ.— Graz és una ciutat mitjana (250.000 habitants), situada a la regió austríaca d'Estíria, que s'ha de considerar com una porta oberta vers els països de l'est europeu, perquè vers el nord, més enllà de Viena, es troba Eslovàquia i la República

Txeca; vers l'est, Hongria, i vers el sud, Eslovènia i Croàcia. Justament pel fet de ser ciutat fronterera entre l'est i l'oest, Graz ha estat escollida, del 23 al 29 de juny, com a lloc apte per a aquesta reflexió ecumènica sobre el difícil tema de la reconciliació.

violència i la pau; a les exigències ecològiques actuals i futures i a les nostres responsabilitats com a europeus de cara a la resta del món, és dir, a la nostra solidaritat amb els països menys desenvolupats.

L'impuls d'aquestes Assemblees que reuneixen a totes les Esglésies europees comença en la VI Assemblea Mundial del Consell Ecumènic de les Esglésies a Vancouver, l'any 1983. El tema d'aquella Assemblea fou *Crist, vida del món*, precisament per l'existència de greus perills contra la pau, contra la justícia i contra la integritat de la natura. La Assemblea de Basilea, durant la setmana de la Pentecosta de l'any 1989, organitzada pel Consell de les Esglésies Europees (KEK) i pel Consell de Conferències Episcopals d'Europa (CCEE), havia convocat i reunit la totalitat de les Esglésies europees i havia redactat un important document sobre la justícia, la pau i la integritat de la creació.

Després, els enormes canvis polítics, socials i religiosos de totes les nacions de l'Est europeu —la caiguda del «mur de Berlín»— han canviat dramàticament la situació. Aquest canvi el concretem de manera paradigmàtica en els trasbalsants esdeveniments de l'antiga Unió Soviètica i, sobretot, en les terribles guerres nacionalistes i racials de l'antiga Iugoslàvia. La guerra, l'odi racial i religiós, les destruccions de tot tipus han estat realment presents durant aquests últims anys a pocs quilòmetres de Graz. Diverses persones m'han confiat durant aquesta setmana que fins i tot en el cel de mateixa ciutat apareixien de tant en tant avions de combat de les veïnes Eslovènia i Croàcia. Per això, i de manera natural, tota la població de Graz ha participat de manera directa i festiva en el tema de reflexió de la trobada: la reconciliació.

QUÈ SIGNIFICA LA RECONCILIACIÓ?

La paraula «reconciliació» és un vocable polimòrfic. Té una varietat enorme de sentits i de continguts. Toca, de fet, la totalitat de la vida i de les seves manifestacions. Així, parlem de

Alexis II, Patriarca de Moscou.

la reconciliació entre Déu i els homes; de reconciliació entre els més variats grups polítics, socials o religiosos. La reconciliació pot aplicar-se als conflictes entre religions i entre les mateixes Esglésies cristianes. La reconciliació abarca els aspectes familiars, individuals i, fins i tot, les nostres pròpies relacions amb la natura. La reconciliació s'aplica també a les relacions entre nacions o entre les grans constel·lacions geopolítiques, com la Comunitat Eu-

ropea, els països asiàtics, Llatinoamèrica, etc.

Per tot això, el tema general de *La reconciliació: do de Déu i font de vida nova* s'ha subdividit en sis grans aspectes, desenvolupats en sis fòrums de discussió i en 30 grups de treball.

Aquests temes, com el lector ja coneix per altres publicacions, es refereixen a la unitat de les Esglésies; al necessari diàleg entre les diferents religions; a la justícia en el món; a la

DESENVOLUPAMENT DE L'ASSEMBLEA

Els set dies de l'Assemblea han constituït una autèntica pluja de discursos, fòrums, grups de treball, declaracions, reunions populars, actes festius i musicals, votacions de documents finals, etc., de manera que per als mateixos participants —unes 10.000 persones— se'ns fa difícil d'obtenir una visió de conjunt necessària per a l'avaluació ecumènica de tot el que ha passat.

Com a primera observació significativa, podem assenyalar la diferència entre les estructures més oficials i el nivell de les vivències populars. En l'acte d'obertura de l'Assemblea, el parlament del Patriarca Alexis II de Moscou i de tota la Rússia té una importància especial.

En primer lloc, el Patriarca recordà la història de la reconciliació de les Esglésies alemanyes amb la Declaració d'Stuttgart (octubre de 1945) demanant perdó per tots els esdeveniments durant el III Reich, cosa que feu possible «el diàleg fraternal entre els cristians alemanys i els de la Unió Soviètica». Passà després a valorar l'Assemblea de Basilea (1989), que «va significar que per primera vegada des del cisma del segle XI... ha reunit els cristians d'Europa en un programa comú concret de reconciliació». Més tard, després dels «canvis dràstics» que han posat fi a la guerra freda i la dissolució del pacte de Varsòvia, ha desaparegut l'ambient d'eufòria regnant i s'ha passat a una realitat molt diferent: «Europa oriental es desintegra i actualment, els països de l'Europa oriental veuen com la situació ecumènica empitjora. Això es deu a l'arribada massiva de missioners de l'exterior que es llancen a un proselitisme desenfrenat... Aquesta invasió que dura des de fa sis anys ha creat una tensió extrema en el si de l'Església. La noció d'«ecumenisme»

(Segueix a la pàg. 6)

(Ve de la pàg. 5)

en la consciència de la majoria de les nostres gents de Església ha arribat a significar una cosa perillosa i absolutament inacceptable.»

Valia la pena aquesta citació una mica més llarga, per tal de descriure els sentiments actuals de les Esglésies orientals, que fan intel·ligible les últimes postures que redefeixen les relacions entre Moscou, Constantinoble i Roma. El mateix apareix també en el discurs de Sa Santedat Karekin I Catolicós de tots els armenis que, venint de l'Armènia, allà on es troba el mont Ararat, fa una crida vigorosa per la salvaguarda de la Tradició i assenyalava que resulta grotesc escoltar uns nous «evangelitzadors» que li diuen: *you are wrong*, és a dir: vostès estan equivocats!

A Graz s'ha manifestat la situació real —molt conflictiva— de l'ortodòxia en front de les Esglésies occidentals. El cardenal Martini parla d'«una Europa que té necessitat i que està assetjada de reconciliació». A més, el cardenal desitjaria trobar «una idea forta, inspiradora i coordinadora, un moviment sòlid sobre el qual recolzar-se per donar una resposta global, i no tan sols parcial, a les exigències del moment».

Chiara Lubich, fundadora del moviment dels Focolars, insistia en una espiritualitat ecumènica, de comunió, fonamentada realment en l'amor. Si analitzem els nostres dos mil anys d'història «únicament podem estar tristos en constatar que amb freqüència han estat marcats per una sèrie d'incomprensions, de baralles i de lluites entre els cristians que han estripat en nombrosos punts la túnica inconsútil de Crist, que és la seva Església. On és la falta? Certament en les circumstàncies

El cardenal Koenig, arquebisbe emèrit de Viena, amb el cardenal Cassidy.

històriques, culturals, polítiques, geogràfiques, socials... Però també en el fet que un element unificador, característic dels cristians, ha arribat a faltar: l'amor».

El missatge del Papa, llegit pel car-

Orient i Occident i després, en l'interior del mateix Occident. En un altre àmbit, «el continent europeu aspira avui a la reconciliació dels pobles i a la supressió de les condicions socials que són font de divisions».

«Els països de l'Europa oriental veuen com empitjora la situació ecumènica. Això es deu a l'arribada massiva de missioners de l'exterior que es llancen a un proselitisme desenfrenat»

denal Cassidy, president del Consell Pontifici per la promoció de la unitat dels cristians, assenyalava que «Europa té una responsabilitat especial pel que fa a l'ecumenisme», per ser el lloc on han sorgit les principals divisions entre

El germà Roger, de Taizè, pregunta en el seu parlament del 27 de juny: «Per què les multituds de joves s'han allunyat de la pregària en les Esglésies?» El que falta tal vegada és l'amor, l'autèntica reconciliació: «Una vocació

ecumènica que no es concreta en una reconciliació manté quelcom il·lusori. No ho oblidem mai: Crist és abans que tot comunió. No ha vingut sobre la terra per crear una nova religió, sinó per suscitar una comunió d'amor.»

Podríem continuar en aquesta línia, citant frases dels parlaments del cardenal Vlk, president del CCEE; del molt reverend John Arnold, president de la KEK; de Konrad Raiser, secretari general del CEI, etc. Tothom està d'ac-

cord en una cosa: necessitem un gran esforç per reconciliar-nos mútuament. Europa —els pobles i les Esglésies europees— necessiten constantment una profunda reconciliació que curi les ferides del passat i que purifiqui la nostra pròpia història, que tantes vegades ha estat una història d'odis i de lluites fraticides.

LA VIVÈNCIA POPULAR

És impossible aquí donar compte de la gran quantitat d'actes populars als que han assistit els 10.000 participants de l'Assemblea. En primer lloc, haurem d'assenyalar l'assistència massiva (unes 5.000 persones) a la pregària matinal de cada dia, que podem caracteritzar com a profunda, inspiradora i plena de simbolismes. Característiques extensibles a la pregària de les tardes en les diferents Esglésies de la ciutat.

«Les trobades per dialogar» (*Hearings*) [165] i «els tallers de treball» (*Workshops*) [174], que desenvolupaven els sis grans temes de l'Assemblea, han ofert al públic general una varietat d'aspectes molt valuosos, impossibles de nomenar o de sistematitzar.

Hem d'esmentar també el Centre de les Dones, amb un ampli programa de presentació i de discussió de les preocupacions femenines; el programa infantil; el programa cultural, amb la possibilitat d'assistir a la representació de tres òperes, *Don Giovanni*, *Les noces de Fígaro*, *La flauta màgica* i diversos concerts. Per últim, l'àgora, que concentrava la presentació de diversos grups i programes com Càritas, Diaconia, la Casa de la Pau, la Casa de la Amistat, el Poble Ecumènic, etc.

L'avaluació de tots aquests actes ha estat molt positiva per part de tots els seus participants. Aquí s'ha trobat i

El ple de l'Assemblea va comprometre's a defensar sense equivocs els drets humans.

desenvolupat un ecumenisme de base, capaç de respondre als impulsos i als documents provinents de l'ecumenisme més oficial o dels delegats de les Esglésies.

ELS DOCUMENTS APROVATS

En les sis sessions de treball del ple, lloc de treball i de diàleg dels 700 delegats de totes les Esglésies, s'han presentat i aprovat els següents documents:

1. Document A (votat): *La reconciliació: do de Déu i font de vida nova*. És el text base que desenvolupa de manera teològica els aspectes més fonamentals de la reconciliació.

2. Document B (rebut): *Presupostos de las recomenacions per a la acció*. És l'explicació més o menys extensa dels sis temes de l'Assemblea que serveixen per fomentar les recomenacions per a la acció.

3. Recomanacions (rebut): és el resultat dels 30 grups de treball sobre els 6 temes. Són les recomanacions entregades a les Esglésies per a la acció.

4. Missatge final de l'Assemblea (votat), llegit i proclamat per televisió davant de tot Europa al llarg de la litúrgia final de l'Assemblea. El Missatge té tres parts: descripció de les experiències positives i negatives dels anys de l'Assemblea de Basilea (1989); reflexions sobre la realitat actual; reptes.

En començar l'enumeració d'aquests reptes, l'Assemblea afirma que: «Nosaltres, els cristians i les Esglésies d'Europa, afrontem aquests reptes, conscients de la nostra debilitat i de l'escàndol que representen les nostres divisions. No tenim solucions simples per proposar. El que ens mou és la nostra visió cristiana de la reconciliació.»

Les Esglésies, a més d'altres aspectes més particulars, es comprometen: «A proclamar i a defensar sense equívocs els drets de la persona humana i el procés democràtic; a cooperar per tal d'abolir tota forma de violència, sobretot envers les dones i els nens; a oposar-se a tota forma de discriminació en el si de les Esglésies; a promoure l'estatut i la igualtat de les dones en tots els dominis, incloent-hi les instàncies de presa de decisions, però preservant la diferent identitat de l'home i de la dona; a manifestar de manera clara el seu compromís per a la justícia social i la seva solidaritat amb les víctimes de tota injustícia social; a promoure autèntiques mesures de protecció del medi ambient en el camp de les seves activi-

«No ho oblidem mai. Crist és per damunt de tot comunió. No ha vingut sobre la terra per crear una nova religió, sinó per suscitar una comunió d'amor»

tats específiques; a oposar-se als sistemes econòmics que provoquen els efectes perversos de la mundialització.»

Aquestes recomanacions a les Esglésies es fan extensives a tots aquells que tenen poder de decisió política i als ciutadans. També, «afirmem amb for-

ça el paper indispensable de l'ètica i de la justícia en els camps de la política, de l'economia, de la tecnologia i dels mass media, a fi que la reconciliació es faci realitat en la vida de tot ésser humà».

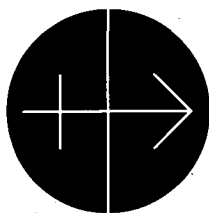
En fi, la reconciliació «exigeix una

solidaritat activa respecte a les nostres germanes i germans que pateixen persecució i marginació d'origen ètnic, d'edat i de religió... Una espiritualitat de reconciliació implica oposar-se a l'individualisme egocèntric; les diferències són un do de Déu que ens ajuda a descobrir la meravellosa diversitat de l'únic món de Déu».

Acaba el missatge de l'Assemblea amb aquesta afirmació bàsica, plena de conseqüències per al futur: «Tots som fets a imatge del Déu, Tri i U.»

Héctor Vall sj

Consultor en l'Assemblea de Graz

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. (91) 725 92 12

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2.ª - 08006 BARCELONA - Tel. (93) 237 37 63

C/c. 1260-2110027312. Banco Central Hispano. Vía Augusta, 6. 08006 Barcelona

MISSES a favor de l'Església de l'Europa de l'Est i del Tercer Món

¿Sap que milers de sacerdots de l'Església Missionera i de l'Europa de l'Est no més poden subsistir gràcies als estipendis de Santes Misses que "Ajuda a l'Església Necessitada" fa arribar a aquests vertaders deixebles de Crist avui dia?

COL-LABORI amb la missió evangelitzadora d'aquests milers de sacerdots, ENCARREGANT la celebració de Misses —al mateix estipendi de la seva diòcesi— a través de la nostra associació. Ells aplicaran la Santa Missa per les SEVES INTENCIONS.

● Desitjo que es celebrin MISSES per les següents intencions:

.....
.....
.....

Envio Ptes. com a DONATIU

Per: Gir ☐ Transf. ☐ Xec ☐

Nom i cognoms:

Carrer i núm.:

C. Postal i Ciutat:

Roma-Tarragona

El Papa Joan Pau II va imposar el pal·li al Dr. Lluís Martínez Sistach

■ En la concelebració va participar el cardenal Ricard Maria Carles

ROMA/TARRAGONA.— En la festivitat de Sant Pere i Sant Pau, el papa Joan Pau II va imposar en una solemne Eucaristia, celebrada a la basílica del Vaticà, el pal·li a l'arquebisbe metropolità de Tarragona i primate de les Espanyes, junt amb 27 arquebisbes més de tot el món, nomenats en el darrer any. La cerimònia, força emotiva, va reflectir l'enfortiment de la comunió del Papa amb els arquebisbes que tenen jurisdicció com a caps de les províncies eclesiàstiques.

A la basílica vaticana l'estàtua en bronze negre de sant Pere aparegué coberta amb latina, utilitzada pels diferents Papes, fins Joan XXIII, i la capa pluvial. L'escala que condueix a la cripta de Sant Pere era adornada amb poms de flors. Durant l'homilia Joan Pau II va incidir expressament en la vocació apostòlica dels sants Pere i Pau i com van exercir el seu ministeri en un context difícil fins a vessar la seva pròpia sang pel fet d'anunciar l'Evangeli. El Papa, en el moment de la imposició del pal·li als nous arquebisbes, es va referir al simbolisme d'unitat i de comunió amb la seu de Pere, que té aquest signe.

Cal recordar que el pal·li és una mena d'estola de llana blanca; d'uns sis centímetres d'ample, on hi ha brodades sis creus de seda negra, té forma d'anell i que penja de l'espatlla i el pit. Significa potestat dels arquebisbes metropolitans, sobre les diòcesis sufragànies i expressa

un particular vincle amb el Pontífex romà. Els pal·lis són fets amb la llana dels dos anyells blancs beneïts a la basílica de Santa Agnès, cada 21 de gener, en què es commemora el seu martiri.

Audiència privada

El dilluns dia 30 de juny l'arquebisbe de Tarragona, els seus familiars i la delegació eclesiàstica de Tarragona encapçalada pel vicari general de l'arxidiòcesi, el doctor Aragonès van ser rebuts en una dependència vaticana pel papa Joan Pau II. En un principi era previst que el Papa rebés en una estança diferent a cadascun dels grups, però tal com va declarar mossèn Aragonès, «l'evident cansament de Joan Pau II va aconsellar que fossin els grups els qui s'atansessin a ell. El Pontífex, en lloc de llegir el missatge adreçat a cada arquebisbe

Mons. Martínez Sistach i Joan Pau II en un moment de la cerimònia.

i els seus acompanyants, optà per lliurar-los-hi en un sobre.

Un dels moments més emotius es va produir quan Joan Pau II va escoltar el nom de Tarragona i, dirigint-se a l'arquebisbe Lluís Martínez, va comentar: «Ah; la diòcesi de monsenyor Torrella.» El nou arquebisbe tarragoní va dirigir unes paraules d'agraïment i obediència al Papa, a les qual Joan Pau II va respondre amb l'escrit que li lliurà, on es destaca «la importància de Tarragona en la cristianització de l'Estat espanyol». També fa esment de la tradició conciliar de la Tarraconense i anima el

seu metropolità perquè les resolucions conciliars es posin en pràctica per inspirar la vida pastoral de les diòcesis catalanes posant-les al servei i per al bé de tots els seus fidels.

Els assistents a aquest solemne acte concidiren també a afirmar que un altre dels moments més intensos el va protagonitzar la religiosa albanesa, la mare Teresa de Calcuta, quan es va aixecar de la cadira de rodes, per besar la mà del Papa, que la va rebre amb una abraçada.

Joan Boronat

Des de 8.000 ptes. al mes instal·li la seva calefacció a l'estiu i pagarà a l'hivern

NOVETAT LA CALEFACCIÓ CENTRAL SENSE CALDERA

TECC

LA PRIMERA CALEFACCIÓ CENTRAL
ELÈCTRICA DE BAIX CONSUM

CALOR CONFORTABLE

Silenciosa, no resseca l'aire, regula la temperatura amb termostats individuals.

CALOR ECONÒMICA

A més del seu consum reduït, la seva capacitat acumulativa manté durant molta estona la calor sense despeses d'electricitat.

CALOR FÀCIL

No cal instal·lació especial, sense obres, ni manteniment, només un endoll de 10A.

CALOR SEGURA

Controlada gràcies a un dispositiu electrònic, garantia durant 10 anys.

<http://www.vvirtual.es/tecc>

TELÈFON D'INFORMACIÓ: 902 10 37 88
TECC. Ap. de correus, 50 - 08812 Les Roquetes (Barcelona)

Salutació del Sant Pare a l'arquebisbe de Tarragona

Senyor arquebisbe,

Em complau saludar-vos en aquesta audiència, així com també als preveres, familiars i fidels que han vingut fins a Roma per acompanyar-vos en el lliurament del pal·li, símbol de la vostra condició de Metropolità.

El mes d'abril passat prenieu possessió de la seu de sant Fructuós, els orígens de la qual es remunten fins l'època apostòlica i els seus vestigis històrics ens parlen d'una comunitat cristiana florent on la fe va penetrar amb vigor i va conformar la vida de la seva gent. Tarragona ha celebrat recentment el seu últim Concili Provincial, atenta a la veu de l'Esperit i fidel a una antiga tradició. Avui aquesta comunitat eclesial està cridada a renovar-se profundament amb l'adequada posada en pràctica de les resolucions d'aquest concili, que han d'inspirar la vida pastoral de les diòcesis de Catalunya que hi han participat tenint en compte el bé i el servei de tots els fidels.

Senyor arquebisbe, que la poderosa intercessió de la Mare de Déu i de l'Església, tan venerada a Catalunya sota l'advocació multisecular de Montserrat, us ajudi en el vostre ministeri, per la qual cosa us imparteixo amb afecte la benedicció apostòlica que, complagut, estenc als bisbes, al clergat i als fidels de la província Tarraconense. Que Déu us ajudi i us beneeixi!

Barcelona

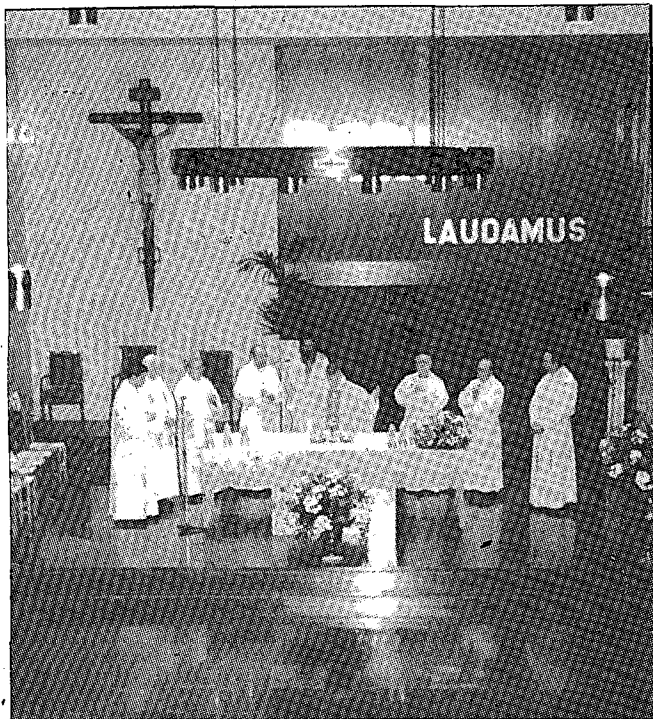
Homenatge en memòria de la fundadora de l'Institut Seglar de les operàries

■ La directora de la congregació anuncia l'obertura del centenari del naixement de Magdalena Aulina

BARCELONA.— L'Institut Seglar Operàries Parroquials va commemorar el 21 de juny l'aniversari de la mort de la fundadora, Magdalena Aulina. A l'acte, que va tenir lloc al Centre Internacional de Barcelona, van assistir nombroses operàries, col·laboradors, amics i simpatitzants de la institució.

A les onze del matí va tenir lloc la solemne concelebració de l'Eucaristia en acció de gràcies al Senyor, presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona Mons. Carles Soler Perdigó. Quan a l'homília va comentar la litúrgia del dia, el bisbe es va aturar a considerar les paraules de sant Pau: «En tens prou amb la meua gràcia. En la teua feblesa actua el meu poder. Per això em gloriaré sobretot de les meves febleses, perquè reposi sobre meu el poder de Crist» (II Cor. 12, 9-10). El bisbe també va subratllar com a Magdalena Aulina no li va faltar mai ni la fe ni la confiança en la providència i, així, va poder tirar endavant el projecte que ella va entendre que Déu li confiava.

A la tarda, a la sala d'actes del mateix centre, va tenir lloc una vetllada de record i homenatge dedicada a la memòria de la fundadora. Algunes de les noves operàries, arribades de diversos llocs d'Europa i Amèrica, van donar testimoni de la seva vocació en el seguiment de Crist i del seu Evangeli, radicat en la Consagració Baptismal. D'aquesta manera van sintetitzar la proposta de Magdalena Aulina: viure caminant, dialogant amb la gent, per arribar a Déu a través d'una vida autènticament cristiana.

Moment de l'eucaristia presidida per Mons. Soler Perdigó.

La directora general, Filomena Crous, va dirigir als presents la seva gratitud per l'assistència. Seguidament va anunciar la propera obertura de la celebració del primer centenari del naixement de Magdalena Aulina.

C.C.

Breus

El P. Segarra deixa la direcció musical de l'Escolania de Montserrat

BARCELONA.— El pare Ireneu Segarra i Malla va deixar, el dia 29 de juny, la direcció musical de l'escolania de Montserrat. El pare Ireneu, natural d'Ivars d'Urgell i monjo des de 1933, ha dirigit l'Escolania durant 44 anys consecutius i l'ha dotada d'un estil propi i d'una qualitat musical reconeguda internacionalment.

El pare abat de Montserrat, Sebastià M. Bardolet, va nomenar com a nou director el germà Jordi-Agustí Piqué i Collado, nascut a Lleida el 1963. Va ser el fundador i director de l'Escola de Música de Mollerussa i va dirigir durant dos cursos l'escolania de Santa Maria del Mar. El germà Jordi-Agustí va ingressar a Montserrat com a monjo el 1990. Té el títol de professor superior de solfeig, teoria de la música, transposició i acompanyament (1994) i el títol de professor superior d'orgue (1996). El nou director assumirà el càrrec a partir del mes d'agost, després de les vacances dels escolans durant el mes de juliol.

C.C.

Mor als 102 anys Mn. Manuel Casanova

TORTOSA.— Mossèn Manuel Casanova i Gasulla va morir a Tortosa el 21 de juny. Nascut a Cinctorres (Castelló) fa 102 anys, va entrar al col·legi de Vocacions de la Germania de Mn. Sol, de la mà del beat i màrtir mossèn Peris. Feia pocs mesos que l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach, havia presidit les noces de platí de mossèn Manuel al temple de la Reparació, lloc on va passar el tram final de la seva vida de servei eucarístic. Mossèn Manuel va ser educador de diverses promocions de capellans que van estudiar al col·legi de Sant Josep, que funcionava com a seminari major.

J. Blanc i Bahima

La Fuliola entronitza la Verge del Portal

LA FULIOLA (URGELL).— La parròquia de Santa Llúcia de la Fuliola (Urgell) va entronitzar la imatge de la Mare de Déu del Portal el dia 24 de maig. La imatge, beneïda al temple parroquial, va ser portada en processó fins al portal del poble, que dona nom a la nova advocació de Maria.

Antoni Mirabet

Ajuda'ns a oferir **cada setmana**
el valor cristià de les notícies

Posa un anunci a *Catalunya Cristiana*

Informació i assessorament publicitari personalitzat. Truqueu al tel. (93) 490 59 88.

Girona

«El prevere és un servei des de la caritat»

■ Francesc Puchol i Querol, franciscà i sacerdot

LA BISBAL D'EMPORDÀ.— Mons. Jaume Camprodon, bisbe de Girona, va ordenar prevere fra Francesc Puchol i Querol el 28 de juny a l'església del convent dels franciscans. Pares, germans i familiars del nou sacerdot, així com un grup de frares vinguts d'altres llocs i fidels de la ciutat, van omplir el temple de gom a gom.

—Fra Francesc, com veus el ministeri sacerdotal en el món d'avui?

—Com un servei des de la caritat. Amb altres paraules, el prevere ha de tenir la capacitat d'integrar la comunitat cristiana més que no pas presidir i dirigir-ho tot, com havia fet en altres èpoques. Ha de saber coordinar els dons i carismes dels laics, amb capacitat de diàleg i habilitat per saber escoltar i unir criteris i activitats.

—Hi ha un servei exclusiu del sacerdot: consagrar el pa i el vi en l'eucaristia i administrar el perdó de Déu.

—És evident que la celebració de l'eucaristia és una missió específica del prevere, com l'administració del sagrament del perdó, però són moments puntuals dins la vida de la comunitat cristiana. Jo no crec en una Església constituïda només per capellans; estaria fora de lloc. Fins i tot en la celebració de l'eucaristia hi ha una participació dels laics en la litúrgia de la Paraula: el cant, les lectures i en la mateixa distribució del sagrament, en què hi participen els laics, tant homes com dones.

—Tu ets religiós i, des d'ara, prevere. Què preval?

—En el meu cas concret, jo sóc sacerdot perquè sóc frare. La meua opció és de vida religiosa, que bàsica-

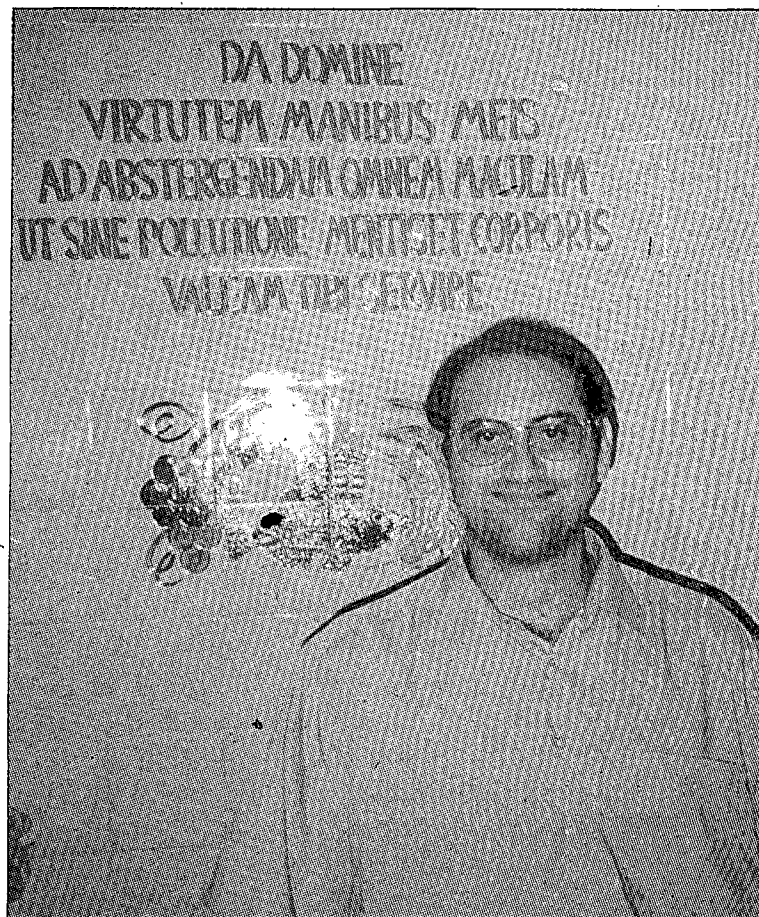
ment és viure en comunitat. Certament, falten capellans, però repeteixo que jo sóc prevere perquè sóc franciscà, i no em plantejo aquesta dicotomia. Encara et diré més: he vist frares que han abandonat la vida de comunitat en la pregària i el treball, i s'han lliurat prioritàriament a la pastoral parroquial. No dubto que facin un bé, però què n'ha quedat de franciscà? Són més capellans que frares, quan hauria de ser al revés.

—Tinc entès que t'agraden molt els nens i els joves. Com t'hi presentes?

—Primer com un amic. Després, des d'una opció de seguiment de Jesús a l'estil de sant Francesc d'Assís. Com a capellà faré els serveis que ells em demanin: si un dia en una colònia d'estiu em demanen celebrar l'eucaristia, estaré content; si em diuen «vine, que farem una celebració del perdó», també, i, si més tard em demanen que els casi, perfecte! Però sempre partint de franciscà, perquè aquesta ha estat la meua opció de vida.

—Quins factors han incidit en la teua vocació religiosa i sacerdotal?

—El més determinant ha estat la família: l'haver nascut i ser educat en una llar creient, cosa que m'ha ajudat a aprofundir en la fe; no tan sols creure

Fra Francesc Puchol.

des de quatre nocions de la Primera Comunió, sinó a viure realment l'Evangeli. També hi ha contribuït un grup d'escoltes en què compartia molt la fe i, finalment, persones concretes, com mossèn Aguilera, que em va ajudar molt en els primers moments de decisió, o el pare Josep Maria Botella, franciscà de Vila-real.

—Quins són els sants de la teua devoció?

—Molts que no surten al Santoral;

per exemple, el meu avi, que malgrat les seves mancances, vivia per la família i estimava la família. Ell era devot de sant Pancràs.

—Al teu entendre, quines qualitats ha de tenir una homilia?

—Ha de ser breu, concisa i clara.

—Com ha estat ara la teua resposta, Francesc, i espero que així seran les teves homilies.

Francesc Gamissans

Mons. Camprodon rep una delegació nicaragüenca

GIRONA.— El bisbe de Girona, Mons. Jaume Camprodon, va reunir-se amb delegats de la ciutat de Bluefields, agermanada amb Girona des de fa una dècada. La reunió no va tenir caràcter protocolari i es va limitar a ser un espai de diàleg i intercanvi amb els ciutadans d'aquesta ciutat de Nicaragua; entre ells, un representant polític, un mestre i una representant del consistori municipal que du a terme un intercanvi amb grups escoltes.

Miriam Díez i Bosch

Publicada la història de l'abadia de Gerri

GERRI DE LA SAL.— Llorenç Sánchez i Vilanova, de la Pobra de Segur, ha publicat l'obra *El Monestir de Santa Maria de Gerri. Passat i present de la gran abadia benedictina del Pallars*. La publicació contribuirà a la divulgació de la història del monestir i posarà en mans dels visitants un instrument d'informació per apropar-se a la trajectòria de l'abadia de Gerri.

Antoni Mirabet

**CASA
GAY**

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.
CADIRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

ROGER DE LLÚRIA, 12 I 14
Tel. 318 14 95 - 301 67 31- Fax 412 44 55

Del 19 al 23 de juliol de 1997

IV FESTIVAL INTERNACIONAL DE CARILLÓ DE BARCELONA

Festival Eurocarilló

Cloenda Temporada de Concerts 1996-1997

19
Dissabte

21.00 h. Concert d'Obertura
Jean-Bernard Lemoine, França
Aimé Lombaert, Bèlgica

20
Diumenge

21.00 h. Concert
Radek Rejšek, Txèquia
Abel Chaves, Portugal

21
Dilluns

19.00 h. Conferència:
"El Carilló a Europa: 1a part"

21.00 h. Concert
Trevor Workman, Gran Bretanya
Boudewijn Zwart, Països Baixos

22
Dimarts

19.00 h. Conferència:
"El Carilló a Europa: 2a part"

21.00 h. Concert
Julius Vilnonis, Lituània
Jeffery Bossin, Alemanya

23
Dimecres

21.00 h. Concert de Cloenda
Adrian Gebruers, Irlanda
Anna Maria Reverté, Espanya

Eurocarilló a Barcelona

L'associació "Eurocarilló" organitza cada any concerts i jornades d'estudi sobre l'art carillonístic actual. El "Festival Eurocarilló" reuneix els carillonistes representants d'Alemanya, Bèlgica, Espanya, França, Gran Bretanya, Irlanda, Lituània, Països Baixos, Portugal i Txèquia. Després de Bruges i Lió, Barcelona, seu del carilló del Palau de la Generalitat, ha estat escollida per celebrar-hi aquest festival l'any 1997. D'aquesta manera, el ja reconegut Festival Internacional de Carilló de Barcelona, en la seva quarta edició, inclou la participació dels concertistes d'aquesta associació.

Lloc audició: Pati dels Tarongers. Galeria gòtica. Barri gòtic

Conferències amb invitació. Cal demanar informació al Tel. 402 48 18 de 12 a 14h.

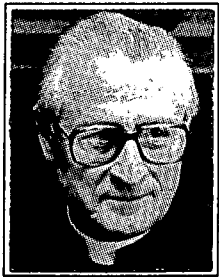
Entrada lliure concert

Carilló del Palau de la Generalitat
Barcelona

Generalitat de Catalunya

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Estadístiques de mort

He llegit al Butlletí Epidemiològic de Catalunya xifres i estudis d'avortaments «legals» a Catalunya el 1995. La mort d'un sol innocent és espantosa. Però la xifra del 1995 no té adjectius per a qui tingui una certa sensibilitat. Es van fer 11.362 avortaments. Diverses vegades els és aplicat l'eufemisme d'«interrupció voluntària de l'embaràs».

Com a pastor de l'Església de Barcelona, em dol que 8.036 avortaments siguin de dones residents a comarques de la diòcesi.

És clar que aquesta mortaldat ocupa les primeres planes del Butlletí Epidemiològic, ja que qualsevol altra epidèmia no és res al costat d'això.

Pensant en el futur de la població de Catalunya, convé no oblidar que, segons les mateixes dades, la proporció més alta entre els avortaments i els nascuts vius, la té el Barcelonès: 24 avortaments per cada 100 nascuts. La de tot Catalunya és de 17,22; més que a tot l'Estat espanyol, amb 13,10 per cada 100 nascuts.

No és cap honra per a la nostra ciutat que s'hi hagin fet el 99,2% d'avortaments de Catalunya. És més positiu de saber que només el 2,8% s'han fet a centres hospitalaris públics o privats. El 97,2% correspon a 9 centres extrahospitalaris privats, que deuen anar força atrafegats, ja que el nombre anual suposa 31 avortaments cada dia.

El «mètode d'intervenció» —un altre eufemisme per designar una acció de matar tan definitiva— ha estat, en 10.563 casos, el d'«aspiració». El Dr. Nathanson, que abans de la seva conversió va fer milers d'avortaments, i dirigia la clínica avortista més gran dels Estats Units, diu que allò que feien «acabava com un petit munt de carn picada en una bossa de gases».

Aquesta carn mai no arribarà a tenir uns ulls d'infant que mirin la vida admirats i, somrient, el rostre dels pares; ni una existència capaç de fer feliços els altres amb les seves accions nobles; ni se li permet d'arribar a ser un petit cos que salti, rigui

i corri... No. Perquè és un petit munt de carn picada.

¿Quins valors o quins drets s'espera que respecti un país, si el dret més elemental —la vida— de l'ésser més indefens i innocent —un infant no nascut— que, a més, hauria de ser el més estimat —el propi fill— no és respectat per un gran nombre de ciutadans?

No es pot anar minant sense parar la moralitat d'un país, des d'aquesta legislació de l'avortament i d'altres, que ataquen valors bàsics de la persona humana, de la família o de la convivència, sense que això es tradueixi en preses de posició davant d'altres accions morals o cíviques, que acabin quallant en actituds que facin difícil la convivència social i el nivell moral adient a una vida perquè pugui ser qualificada d'autènticament humana. Visc profundament el sentiment amarg per aquestes morts innocents i sento intensament el dolor de tants pares que diuen heroicament sí a la vida, a uns fills que uns altres tindrien raons per a eliminar, i demano als pares que descobreixin el goig d'existir dels seus fills.

Des d'aquestes línies, que no sé si arribaran a gaires persones allunyades de la veu de l'Església, els vull dir que no tinguin por, que acceptin la vida que neix al si de la mare. Els qui naixeran, se'ls miraran un dia agraïts.

Antoni Deig

Bisbe de Solsona

Bona collita

Sembla que aquest any la collita dels cereals no ha anat pas del tot malament. Que hauria pogut anar més bé, però que Déu n'hi do. Donem-ne gràcies a Déu.

Ara no parlo pas d'aquesta collita, sinó d'una altra que fa referència a la nostra diòcesi. I és la collita que tots hem pogut fer aquest curs de tres nous capellans i d'un diaca, a més de dos altres

seminaristes que han rebut els ministeris i la d'un jove que, si Déu vol, entrarà el nou curs al Seminari.

Ja feia temps que no s'ordenava cap capellà a la nostra diòcesi. Des de l'any 1991, en què en vaig ordenar tres, el darrer el dia 1 de setembre, que cap jove no havia pujat les escales de l'altar. Gairebé sis anys!

I en necessitem de capellans. Són ells els qui han de presidir les nostres comunitats parroquials amb el servei que han de fer-hi i amb els altres serveis que no poden deixar d'atendre a més dels parroquials.

El Concili Provincial n'ha parlat prou de l'atenció especial que devem als capellans. El bisbe és el primer que n'ha de tenir i d'una manera molt important. Però és tota la comunitat diocesana la que també n'ha de tenir cura i ha de pregar molt perquè no ens manquin vocacions al sacerdoci.

La resolució 152 del Concili diu això: «El Concili desitja que la comunitat cristiana conegui la

identitat del ministeri sacerdotal, valori i estimi la vocació i el servei dels bisbes, dels preveres i dels diaques, i reflexioni sobre la seva necessitat per a l'Església i sobre l'estatut de vida que se'ls demana; també vol que els cristians reconeguin i valorin el servei de tants preveres que han dedicat la seva vida a l'evangelització i a l'atenció de les comunitats i de les persones.»

L'alegria d'aquest fi de curs amb aquestes ordenacions que hem tingut voldria que engresqués les nostres comunitats cristianes a valorar aquesta vocació de servei als germans. Necessitem caps que guïin i condueixin el nostre poble cristià per tal que l'Església de casa nostra vagi endavant en la tasca que tenim de servir Déu i la nostra societat.

Us demano una pregària per aquests joves sacerdots. Que la seva il·lusió sacerdotal els reforci la fe i la caritat envers aquells que hauran de servir amb el seu treball pastoral, per tal que no perdin mai l'esperança d'una bona i fructuosa collita.

opinió

Zoom

L'amor no té edat. L'amor es rep i es dona, es transmet. L'infant té necessitat de rebre'l, i l'àvia necessita de transmetre tot l'amor que ha anat guardant fidelment al llarg de la seva vida, la vida que ara avança vers la posta.

Impromptu

Oriol Camps

«Ressons de Déu»

No m'ha sobtat el títol posat al llibre del poeta Manuel Bertran i Oriola: *Ressons de Déu*. Era el títol sota el qual el poeta, en moltes ocasions, presentava els seus poemes.

En l'homenatge que li reteren els Lluïsos de Gràcia als primers anys trenta —amb motiu d'haver guanyat la primera Viola d'Or als Jocs Florals de Barcelona— vaig sentir-li la frase que ha recordat un dels presentadors del llibre, Isidor Cònsul, i que diu: «No sé si Déu m'ha portat a la poesia, o la poesia m'ha portat a Déu... i afegia humil: «Sigui dit això en honor de la poesia.»

Tota la vida de Bertran i Oriola va ser un balanceig entre Déu i la poesia. Un diàleg ple de preguntes humanes i de respostes com oïdes i transmeses a tall de profeta bíblic.

*Endins de mi, les dues veus, ¿seran
com l'alternança de la nit i el dia?*

*—Endins de tu, les dues veus, ¿no són
ma voluntat esdevinguda humana?*

Cal haver viscut el poeta per captar millor el sentit de la seva poesia, que és com una oració constant. Diria que és una escola de pregària. Potser aquí hi ha el secret del perquè l'obra de Bertran i Oriola està gairebé oblidada, en un temps en què impera el positivisme més radical, que no deixa espai per reposar l'esperit.

I penso que a Catalunya ens manquen poetes que, com ell, ens ajudin a evadir-nos del brogit del món i ens obrin l'horitzó de les meravelles que Déu ha posat al nostre abast.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Joves universitaris demanen una aula per pregar

Fa uns quatre mesos que a la Universidad Carlos III de Madrid va néixer un grup cristià de joves amb el nom de Universitarios para el Mundo. Fins aquí no seria una notícia excepcional, donat que de grups similars n'han sorgit en altres universitats i centres culturals de la resta de l'Estat espanyol. Un fet significatiu és que el grup de nois i noies no disposaven de cap aula desocupada per reunir-se cada setmana. Un dia, un bon amic sacerdot va acceptar celebrar-los l'Eucaristia, però no hi havia cap capella o local adient per fer-ho.

Davant d'aquesta situació de manca, el grup no va reaccionar amb violència, trencant vidres o bolcant taules i cadires, o fent una asseguda en actitud de protesta. Es va limitar a recollir firmes per demanar a l'autoritat competent una aula, per petita que fos, a

fi de reunir-se per reflexionar, pregar o si calia celebrar-hi la missa... Amb pocs dies es van recollir més de mil signatures dels estudiants. «No esperàvem una resposta tan nombrosa» —afirma Cristina Martí, vicepresidenta de l'associació. I afegeix: «Estem admirats de les mostres de solidaritat que hem rebut darrerament en plena època d'exàmens. Fins i tot han vingut a firmar gent que és confessa no catòlica, però que ens respecta i ens diu que ja era hora que algú prengués la iniciativa.» El nombre de signatures continuaven augmentant durant les setmanes de finals de curs.

El grup Universitarios para el Mundo ha lliurat el plec de firmes al Registre, juntament amb una carta adreçada al rector de la universitat, Gregorio Peces Barba, en la qual li demanen una aula.

Entre altres coses, manifesten al rector que no disposen de cap sala lliure per reunir-se, per reflexi-

onar i pregar, i que per oir missa s'han de desplaçar a les barriades de Getafe o Leganés. També, que la seva petició ha tingut el suport dels professors i alumnes d'altres universitats del país, quan s'assabentaren del fet. I li recorden l'article 16.3 de la Constitució, on es diu que «els poders públics tindran en compte les creences religioses de la societat espanyola i mantindran relacions de cooperació amb l'Església catòlica i les altres confessions religioses».

La petició dels joves ha estat tramesa a l'Assessoria Jurídica i a les Àrees de Dret Constitucional i Eclesiàstic. En virtut d'aquests informes, la Junta de Govern de la Universitat haurà de pronunciar-se i obrar en conseqüència.

Com era d'esperar, no ha faltat la intolerància d'una altra associació juvenil que s'ha dedicat a rebentar la campanya de recollida de firmes, malgrat que, segons ha manifestat Juan Ignacio Serrano, president de Universitarios para el Mundo, «les actituds hostils han estat molt minoritàries».

La lectura que s'ha fet d'aquest esdeveniment a la universitat madrilenya també ha estat diversa. Mentre uns consideren improcedent i de privilegi la demanda, altres l'estimen vàlida en el marc d'una societat lliure i democràtica. Per a la majoria de les comunitats cristianes de la capital, l'actitud dels joves ha estat una bona notícia, i més ho seria si aconseguïen el que demanen.

Tribuna

Antoni Matabosch

Trobada ecumènica a Graz

L'Assemblea Ecumènica Europea de Graz s'ha clausurat amb un balanç molt positiu. El cardenal Martini, de Milà, en començar els treballs, va indicar que es tractava d'una gran trobada del poble de Déu, «cridat a viure i a experimentar el do i la responsabilitat de la reconciliació»; que «hauria de trobar una idea i un fonament fort i inspirador per a l'Europa d'avui», i que «hauria de ser un signe i una provocació cap a una reconciliació més gran» de tot Europa. Era un gran programa i un gran repte.

El poble de Déu va ser-hi present: 700 delegats; més de 10.000 participants de 150 Esglésies, entre elles un 40% dels països de l'Est. Hi han estat presents uns setanta espanyols. Les Esglésies protestants espanyoles tenien sis delegats, tres catalans (Manolita Fuentes, Gabriel Amat i Octavio Abril). A més dels treballs oficials, s'han realitzat milers d'iniciatives: una àgora amb més de cent estands de moltes organitzacions, taules rodones, tallers, l'actiu Centre de Dones, etc.

La ciutat i la gent de Graz han ajudat a donar sentit i ambient popular; la seva amabilitat ha ajudat a entendre la reconciliació; la seva afició per la cultura, amb dotzenes de cors i orquestres, així com l'existència d'una Universitat de Música i d'Arts Dramàtiques, present cada dia, ens ha fet pensar en els subtils mitjans culturals de la reconciliació.

Ens van dirigir la paraula, entre altres, el cardenal Martini, el Patriarca armeni Karekin I, Chiara Lubich i el germà Roger de Taizè. Van ser moments intensos per recollir idees i forces. Llavors van

venir els estudis bíblics i les reflexions en els grups de treball i en els fòrums. Els delegats semblaven satisfets del ritme de treball en comunió. Jo vaig seguir intensament la reflexió sobre la reconciliació en diàleg amb altres religions i cultures. A Europa resideixen més de vint milions de musulmans que han viscut diferents experiències i que són d'un signe molt divers quant a col·laboració i convivència. El judaisme ha tingut una història molt accidentada. Les religions orientals tendeixen a créixer. Durant els últims anys han sorgit moltes iniciatives de col·laboració i diàleg. En general, no tan sols en el tema interreligiós, es nota molta creativitat i vitalitat en el cristianisme europeu.

El document final recull el més essencial del procés de reflexió. La primera part és més teòrica i reflexiva. En les últimes discussions del plenari van sorgir dues idees. En primer lloc, que aquesta assemblea ecumènica és un signe que indica que anem per bon camí, que junts detectem els problemes i que ja ens posem mans a l'obra. En segon lloc, que el document estableix una bona base per a la reconciliació d'Europa. No tan sols entre les Esglésies, sinó entre pobles i cultures, i que aquesta és una responsabilitat fonamental en què les Esglésies tindran un paper decisiu.

Queda clar que reconciliació no és el mateix que perdó. Aquest últim és unilateral; la reconciliació, en canvi, és bilateral, és perdonar i demanar perdó, és el perdó mutu, en què cada un recorre la seva part del camí. Sempre implica ser lúcids amb el passat, amb els conflictes i les amistats; sempre per treu-

re'n lliçons positives. Exigeix afrontar el present mitjançant el perdó mutu, que s'ha de dur fins al futur per crear un món millor.

La segona part del document final inclou una llista de recomanacions sobre aspectes molt concrets en el camp bàsicament ètic. Sobre les altres religions, es demana la creació de grups que promouin el diàleg amb les cultures i les altres religions; treballar per a una presentació comuna de la història, per curar les memòries; instaurar la llibertat religiosa a tot arreu. Sobre la unitat visible de les Esglésies, es demana que l'any 2000 es pugui celebrar la Pasqua el mateix dia i hi hagi un reconeixement oficial i festiu del baptisme de totes les Esglésies; redactar un document amb els deures ecumènics fonamentals. Sobre la justícia social, s'insisteix a remeiar els problemes dels immigrants i la discriminació de la dona. Sobre la reconciliació entre els pobles, es demana que les Esglésies siguin molt actives en situacions de conflicte, que s'esforcin a crear comitès de reconciliació i potenciïn la cultura de la no-violència.

En l'apartat ecològic, es demana que les Esglésies nomenin responsables d'ecologia a diversos nivells i que tinguin molt presents les generacions futures. Finalment, sobre el fet de compartir amb altres regions del món, es demana als Estats el 0,7% i a les Esglésies el 2% de les despeses per al Tercer Món; demanar el perdó abans del 2000 del deute dels països pobres i proporcionar una formació ecumènica per a la reconciliació entre el Nord i el Sud.

Sembla que els desitjos del cardenal Martini, a qui per atzar de l'abecedari he tingut per veí al plenari, s'han acomplert de forma força satisfactòria. S'ha donat un pas més en la unió dels cristians.

Pinzellades

Justo López Melús

La nena i l'estampa

Hi ha poques representacions de Jesús ressuscitat. Miquel Àngel en té una i no és de les millors. En canvi, quantes imatges tenim de Jesús en la seva Passió i Mort. I això que la Ressurrecció és el punt clau de la nostra religió. Però és estrany veure un fidel resant davant de Jesús ressuscitat. Sembla que diguem: «Senyor, ja et vaig compadir en la teva Passió i Mort. Ja no em necessites, ja ets a la glòria.»

Explicava un missioner que una nena va arribar a la seva barraca i li va demanar una estampa. Li'n va donar una, però no semblava satisfeta. «Pare, no tindrà una estampa de Jesús a la creu?» I el missioner la hi va donar, mentre li preguntava per què preferia aquesta. La nena, sense deixar de mirar la figura de Jesús a la creu, li va respondre: «És que, quan veig Jesús a la creu, tinc ganes de ser millor i de no ofendre'l mai més.»

Humor

DÓNA GUST POSAR
UN LLAÇ BLAU
QUE NO SIGUI
PER A UN SEGRESTAT

DÓNA GUST
PORTAR-LO!

Cartes del lector

La guerra del 1936

Sr. Director,

M'ha agradat molt l'entrevista al senyor Raimon Galí publicada a *Catalunya Cristiana*. Si fa no fa som de la mateixa edat. També vaig viure la guerra civil. Als 17 anys vaig patir un atemptat a mort, frustrat, per la gent de la CNT-FAI de Sallent, on vivia. Era avantguardista de la FJC de Catalunya i el 19 de juliol vaig haver d'exiliar-me. No vaig poder tornar a Sallent fins al maig de 1937.

L'atemptat es va produir a Casserres, gràcies a Déu que el dia abans em van avisar i vaig poder fugir.

Els agrairia que em diguéssin l'editorial on puc trobar el llibre *L'Ebre i la caiguda de Catalunya*, autobiografia de Raimon Galí.

JOAN COSTA i FERRER
Barcelona

perquè hem tingut un pare i una mare. D'aquesta unió d'home i dona en depèn l'espècie humana i, per tant, és lògic que la llei la protegeixi.

D'altra banda, el seu cas es podria generalitzar a altres parelles unides per altres interessos; com poden ser dos homes que tinguin bona amistat i un interès comú per l'art, la ciència, etc., i que decideixen viure junts però que no tenen cap tendència a l'homosexualitat. També podrien fer-ho una parella de germanes solteres o amigues.

Quant a constituir una família, seria el mateix cas perquè cap de les parelles tindrien descendència.

L'homosexualitat és una característica personal que cal respectar com a manifestació d'una manera de ser «no voluntària» i, per tant, la persona que ho és té els mateixos drets que tothom, però no s'ha de protegir com a forma de vida alternativa, perquè la societat protegiria la seva pròpia extinció.

HORTENSIA ASENS
Barcelona

En desacord amb Raimon Galí

Sr. Director,

No coneixia Raimon Galí i Herrera. Tampoc no sóc cap intel·lectual. Sóc un de tants catalans que estimen Catalunya i catòlic —vaig a missa cada dia— amb una gran experiència als meus 79 anys. I em fa

pena que un home tan savi, antropòleg i escriptor, digui que la mort de tants sacerdots, religiosos i catòlics a Catalunya durant la guerra civil «prové d'agents provocadors de Franco».

L'any 1936 tenia 18 anys i vaig fugir del Palau Episcopal amb el bisbe Josep Cartañà ajudant a amagar-lo. A casa s'hi refugiaren i s'hi amagaren molts sacerdots, amb tot el perill que comportava. Vaig veure cremar esglésies, destrossar imatges de sants de cases particulars, etc. Vaig fer la guerra al bàndol republicà amb uns dirigents d'una nul·litat extrema —així els va anar—, a la batalla de Terol, la retirada de l'Aragó, al front de l'Ebre. Em van ferir i vaig recórrer molts hospitals. Finalment, em vaig amagar a Olot per no passar a França. He passat por, molta por. Vull dir amb tot això, que vaig viure intensament la guerra, a causa de les circumstàncies, i conec les seves barbaritats i els seus «provocadors». Sembla que el senyor Galí, tan català com jo i, potser més catòlic, visqué la guerra d'una altra manera. I per últim, això del nacionalcatolicisme va ser un esclat de viure la llibertat després de tres anys de clandestinitat, de catacumbes, que ara no es vol explicar, de tants i tants catòlics aquí a Catalunya. Estic en total desacord amb el que deixa entreveure l'entrevista feta per Miriam Díez i Bosch.

JOSEP BOSCH i MERCADER
Cassà de la Selva

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportú i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Retalls

Alfa y Omega
(7-VI-97)

Barça, una religió?

Ja ens havien advertit que el neopaganisme va en augment, però, la veritat, mai no hagués imaginat que aquest nou neopaganisme recobert d'una vestimenta religiosa, còpia dels antics paganismes precristians, adoradors d'arbres, rius i vaques, retornés al caient del Tercer Mil·lenni en forma de club de futbol.

Són molts els déus i els vedells d'or als quals rendim el nostre culte, oferim els nostres diners, i dediquem el nostre millor temps; tenen tant poder que són capaços de canviar el nostre estat d'ànim i, fins i tot, l'humor. Però hi ha assumptes que sobrepassen la

fantasia més increïble.

El 29 de maig passat, el diari català *La Vanguardia* incloïa en les seves pàgines dedicades a les necrològiques un requadre curiós. El Futbol Club Barcelona notificava, a través d'un espai pagat, la mort d'un treballador del club. Fins aquí tot correcte. El que és notícia, el sorprenent, el que crida l'atenció i el que era grotesc no era el text en qüestió, sinó la substitució de la creu, que tradicionalment acostuma a acompanyar una notícia d'aquesta mena quan el difunt és cristià, per l'escut del Barça. És la primera vegada —que jo recordi— que una institució esportiva, per molt important que sigui, té l'atreviment de relegar el símbol sagrat de la creu pel seu propi referent institucional.

Si us plau, recuperem el «seny»! No exagerem. Tot i que a alguns —pocs, igual que passa en altres clubs— els agradaria que el seu escut

—en aquest cas el del Barça— fos un símbol redemptor, el senyor Núñez el seu cap espiritual i Hans Gamper un profeta iniciador d'una nova religió, el Barça només és un equip esportiu, i el futbol, un joc.

Reflexionem. Tot té un límit, i més si parlem del que és sagrat. Substituir la creu per l'escut del Barça, per molt fanàtic que fos el difunt, o és un mo-

dem recurs de màrqueting ideat per fer-nos recordar que el Barça és més que un club, i per això ha d'estar present en qualsevol moment de la nostra vida —també la mort— donant culte a una institució-religió pagana, o és un excés de zel i fanatisme per part de la Junta directiva culer. Sigui com sigui, com diem els catalans, *això és massa*.

■ Alex Rosal

URQUINAONA
LLIBRERIA

ROGER DE LLÚRIA, 4
TEL. 318 18 96
08010 BARCELONA

- Llibres religiosos, formatius, infantils, diversos...
- Papereria i material d'oficina
- Impressos de difusió catòlica
- Material escolar

SERVEI A DOMICILI I CONTRA REEMBORS

església en el món

Xina

L'Església de Hong Kong vol mantenir bones relacions amb la Xina

■ L'objectiu és no desplaure el règim de Pequín i garantir la llibertat religiosa

HONG KONG.— La notícia que s'anunciava des de feia temps ja és un fet: Hong Kong pertany a la Xina. L'1 de juliol és una data que marca una nova etapa en la història per a tots els ciutadans d'aquesta petita i antiga colònia britànica. A partir d'ara, els 250.000 catòlics del territori, sobre sis milions i mig d'habitants, han de respondre al repte de mantenir unes bones relacions amb l'Església de la Xina continental. Alguns han preferit abandonar l'illa, però els qui han optat per quedar-s'hi saben que han de ser «bons catòlics i patriotes xinesos» per no desplaure Pequín i garantir la seva llibertat religiosa.

El poble xinès, al llarg de la seva història, sempre ha estat oprimat. Els que van fugir de la Xina en els anys 40 i 50 s'han trobat avui confrontats amb el mateix dilema: marxar o quedar-se. Si es queden, ells saben que hauran de fer sacrificis i concessions de cara a les autoritats de Pequín per poder preservar una certa llibertat.

El 1995, el cardenal Wu, bisbe de Hong Kong, en la perspectiva del traspàs de Hong Kong a la Xina, va demanar als catòlics de ser xinesos, ciutadans de Hong Kong i cristians, tot alhora, de guardar els llaços estrets amb la Xina mantenint la mirada sobre el món. I no vendre l'ànima a Pequín.

El repte és molt important, ja que si l'Església de Hong Kong tendeix a afavorir els intercanvis i el diàleg amb l'Església continental (sempre sota el control del partit comunista xinès), haurà de rebutjar arribar massa lluny en les seves concessions. La seva primera fidelitat a Roma fa que es resisteixi a tota temptativa de Pequín

(que no manté relacions diplomàtiques amb la Santa Seu) d'assimilar-la a l'Església de la Xina en contra de la seva voluntat.

La visita el 22 de maig passat a Pequín de Mons. Joseph Zen i John Tong, nomenats el desembre passat bisbe coadjutor i bisbe auxiliar de Hong Kong, respectivament, evidencia fins a quin punt la diòcesi desitja prendre la iniciativa per assegurar-se la màxima llibertat possible de cara al futur.

Si es llegeix l'article 141 de la petita constitució que regeix Hong Kong des de l'1 de juliol, no es veuen restriccions, en aparença, a la llibertat religiosa. Però els articles 158 i 159 podrien limitar-la. Segons un alt dignatari xinès, es tracta de ser bons patriotes xinesos abans que bons cristians i «tot anirà bé entre nosaltres».

Dorian Malovic
(La Croix)

Geografia de l'Església

Es crea la diòcesi de Hong Kong el 1841, un any abans de la cessió de Hong Kong a la Gran Bretanya. A partir del 1949, l'exode provinent del continent xinès va fer augmentar el nombre de catòlics als 250.000 de l'actualitat. Les escoles catòliques, molt valorades, representen una cinquena part del total. El 1968, la diòcesi va tenir per primera vegada un bisbe xinès. El 1975 va ser succeït per Mons. Jean-Baptiste Wu, nomenat cardenal el 1988. Té 60 parròquies i 30 consells parroquials, amb un total de 326 sacerdots catòlics (dels quals 133 són xinesos) i prop de 600 religioses (de les quals 369 són xineses).

Altres religions: el budisme i el taoisme són dominants; la comunitat protestant té 160.000 fidels, hi ha uns 50.000 musulmans, uns 12.000 hindús i un miler de jueus.

«Queda exclós l'integrar-nos a la Conferència Episcopal xinesa»

■ Afirmar el bisbe coadjutor de la diòcesi de Hong Kong

Mons. Joseph Zen constata «el sentiment general tan ambigu» de la població de Hong Kong amb motiu del seu traspàs a la Xina. I afirma que «els catòlics estan molt inquiets. Ningú està entusiasmat per aquest fet i espero que el govern xinès sigui capaç de comprendre aquest sentiment».

L'Església catòlica va organitzar una celebració molt senzilla, el 30 de juny passat, per demanar la benedicció divina per aquest esdeveniment. Amb tot, Mons. Zen sap que a partir de l'1 de juliol «s'ha entrat en una nova era. Després de l'obertura de la Xina el 1978, l'Església de Hong Kong ha jugat un rol de pont amb els catòlics xinesos, tant els oficials com els

clandestins. Tots hem après a conèixer-nos i hem descobert que tenim un paper a jugar entre aquestes dues tendències de l'Església xinesa. L'Església oficial està sota el control del govern i l'Església clandestina no vol col·laborar amb ella. Nosaltres comprem aquesta situació, però no veiem possible una reconciliació sense un acord entre el Vaticà i Pequín».

El bisbe coadjutor de Hong Kong sap que és molt difícil viure segons el concepte «un país, dos sistemes», ja que «ens trobarem en condicions molt extremes, fins i tot en el tema de les ordenacions de sacerdots i nomenaments de bisbes. A més a més, les autoritats xineses poden acusar-nos si

Mons. Joseph Zen.

intervenim en favor dels catòlics clandestins».

El prelat explica que no s'integraran a la Conferència Episcopal xinesa. «L'estatut de la diòcesi de Hong Kong serà el mateix i no dependrà de cap altra Conferència Episcopal. L'Església de Hong Kong és molt activa i dinàmica, els missioners treballen en l'educació, la salut i els serveis socials, sobretot a través de Càritas... Aquesta entitat treballa tan bé que la Xina l'ha convidada al continent. Aquestes són garanties per al futur.» Davant la possibilitat que rebin pressions per part de Pequín, Mons. Zen afirma amb rotunditat que «serem els primers a prendre la paraula. Si es cometien violacions de drets humans, els catòlics hauran de reaccionar amb el suport dels seus bisbes. El diàleg serà primordial perquè la transició sigui dolça».

D.M.

Nigèria

Un bisbe auxiliar per als urobos

LAGQS.— Completem la informació que vam donar al número anterior sobre el nomenament d'un irlandès com a bisbe de la diòcesi nigeriana de Warri i sobre les protestes que va suscitar.

El nou bisbe de Warri, Mons. Richard Burke, era bisbe coadjutor amb el dret de succeir l'anterior bisbe, també irlandès, Mons. Fitzgibbon, des de 1994. Els activistes urobos van escriure al Papa perquè anulés la designació de Mons. Burke. Al·legaven que la Santa Seu no havia estat ben informada de la idoneïtat dels sacerdots nadius.

En un intent de restaurar la pau, la Santa Seu va nomenar poc després bisbe auxiliar un sacerdot nadiu, encara que no urobo. A més, el Papa va erigir una nova diòcesi al territori veí de Bomadi, on va nomenar bisbe un sacerdot nadiu. El 14 de maig, el cardenal Tomko va presidir la presa de possessió de Mons. Burke i va consagrar el nou auxiliar. Tots els promotors de la campanya contra Mons. Burke van demanar públicament disculpes i van manifestar la seva adhesió al nou bisbe.

C.C.

Turquia

Constantinoble planta el Vaticà en la celebració de Sant Pere i Sant Pau

ISTANBUL.— El Patriarca de Constantinoble, Bartomeu I, no ha enviat aquest any els seus representants a les celebracions de Sant Pere i Sant Pau al Vaticà. En els últims 21 anys, la Santa Seu i el Patriarcat de Constantinoble havien intercanviat les delegacions en les festivitats dels respectius patrons com un signe d'ecumenisme.

C.C.

Espanya

Dia de responsabilitat en el trànsit

Sota el lema *El volant és, justament, a les nostres mans*, l'Apostolat de la Carretera ha celebrat el Dia de responsabilitat en el trànsit (6 de juliol de 1997). Per això, ha facilitat unes dades que «fan pensar»: les carreteres generen en el món més morts i dolor que els ocasionats per totes les guerres i catàstrofes juntes; 700.000 morts a l'any i de 15 a 20 milions de ferits.

A més, l'Estat espanyol ocupa els primers llocs quant a sinistralitat amb relació a Europa (5.483 morts el 1996, en 33.899 accidents greus i 89.658 de lleus). El grup social que més en pateix els efectes són els joves. Una dada: la carretera és la primera causa de mort entre joves de 18 a 24 anys. Finalment, l'informe de l'Apostolat de la Carretera també constata que la majoria de sinistres es podrien haver evitat: del 70% al 90% hi ha presència d'errades humanes.

C.C.

Mons. Herráez beneeix un nou centre per als «sense sostre»

MADRID.— El bisbe auxiliar de Madrid Mons. Fidel Herráez va beneir el 25 de juny el Centro de Ciudadanía que la fundació San Martín de Porres ha edificat a Carabanchel, c/ Chindasvinto, 87. El Centro de Ciudadanía ofereix acollida als tanseüts sense sostre i un servei a joves i grans del barri, amb tallers de manualitats, cuina, alfabetització i educació per a adults.

(SIC)

Vols viatjar
DE FRANC
a **TERRA**
SANTA?

Amb «CATALUNYA CRISTIANA» ÉS MOLT FÀCIL GUANYAR

SUBSCRIU-TE a
«CATALUNYA
CRISTIANA»
i podràs guanyar
un dels
DOS VIATGES
a TERRA SANTA
per a dues persones

Nom
Adreça.....
Població..... D.P.....
Província..... Tel

☐ Se subscriu a «CATALUNYA CRISTIANA» català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.880 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el farà mitjançant

☐ domiciliació bancària
(en aquest cas emplenau l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto per valor de 9.880 ptes.

- Sol·licito fer el pagament a través de:

- ☐ 1 sol rebut de 9.880 ptes.
☐ 2 rebuts mensuals consecutius de 4.940 ptes.
☐ 4 rebuts mensuals consecutius de 2.470 ptes.

SORTEIG VÀLID NOMÉS PER A NOVES SUBSCRIPCIONS

- 1 Emplena la butlleta de subscripció amb totes les teves dades.
- 2 Tria la forma de pagament que et vagi més bé.
- 3 Retalla la butlleta per la línia de punts i envia-la per correu al més aviat possible.
- 4 De seguida que rebem la teva butlleta, et lliurarem per correu el teu primer exemplar de *Catalunya Cristiana* i el **certificat de participació** per al sorteig de **dos viatges a Terra Santa** per a dues persones.

Aquesta CAMPANYA començarà l'1 d'abril i s'acabarà el 31 d'octubre de 1997. El sorteig dels viatges es farà davant de notari, abans del 15 de desembre.

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa..... Agència.....
Adreça.....

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA** per la meua subscripció a «CATALUNYA CRISTIANA» amb càrrec al meu compte corrent/llibreta

Entitat Oficina DC Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/llibreta:

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 3)

JULIOL

13. Diumenge

XV de durant l'any. Verd. Lectures: Amós, 7:12-15 / Salm 84 / Efesis 1:3-14 / Marc 6:7-13

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Enric, emperador; Anaclet, p. mr.; Joel i Esdras, prots.; Silas, deixb. dels apòstols; Salutari, diaca; Santes, Sara, vg. i Miropes, mr.

Festa Major: a Banyeres del Penedès, Esparreguera, Molló (Festa del Roser), Polinyà i Viladecaballs.

14. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: Èxode 1:8-14.22 / Salm 123 / Mateu 10:34-11:1. Si es vol: Blanc. *Sant Camil de Lel·lis, fundr.* (MLI)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Francesc Solano, franc.; Focas, b. mr.; Optacià, b.; Just, sold. mr.; Santa Adela, vda.

Festa Major: a Vilaverd.

15. Dimarts

Sant Bonaventura, franc., bisbe i doctor (MO) Blanc. Lectures: Èxode 2:1-15a / Salm 68 / Mateu 11:20-24

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pompili-Maria Pirroti, prev. escolapi; Antíoc, metge, mr.; Abudemi, mr.; Santes, Zòsima i Bonosa, mrs.

Festa Major: a Torredembarra.

16. Dimecres

La Mare de Déu del Carme (MO) Blanc. Lectures: Èxode 3:1-6.9-12 / Salm 102 / Mateu 11:25-27

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Vitalià, b.; Faust, mr.; Santes, Reinalda, vg. i comps. mrs., i Maria Magdalena Postel, fund.

Festa Major: a Albinyana, Alió, Calafell, Carme, Llança i Navata.

17. Dijous

Fèria. Verd. Lectures: Èxode 3:13-20 / Salm 104 / Mateu 11:28-30

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Aleix, cfr.; Lleó IV, p.; Aciló i Letanci, mrs.; Santes, Marcel·liana, vg.; Teodota, Vestina Genara i Generosa, mrs.

Festa Major: a Celrà i Fonteta.

18. Divendres

Fèria. Verd. Lectures: Èxode 11:10-12.14 / Salm 115 / Mateu 12:1-8

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Frederic, b. mr.; Matern, Filastre, Arnulf i Rufil, bs.; Santes, Simforosa i els seus set fills, mrs.; Gundenes i Marina, vgs. mrs.

Festa Major: a Pratdip.

19. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Èxode 12:37-42 / Salm 135 / Mateu 12:14-21

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pere de Cadireta, dom.; Símac, p.; Arseni, diaca; Santes, Macrina, vg.; Justa, Rufina i Àurea, vgs. mrs.

Lectures bíbliques

Diumenge XV de durant l'any
Cicle B

Lectura primera

Am 7:12-15

Ves a profetitzar al meu poble

Lectura del profeta Amós

En aquells dies, Amasies, sacerdot de Bet-El, digué a Amós: «Vident, ves-te'n d'aquí, fuig al país de Judà. Menja-hi el teu pa i fes-hi de profeta, però aquí, a Bet-El, guarda't de tornar-hi a fer de profeta, que això és un santuari del rei, un temple de l'estat.» Amós li respongué: «Jo no sóc profeta ni he estat mai de cap comunitat de profetes. Jo sóc pastor, i sé fer madurar el fruit dels sicòmors, però el mateix Senyor m'ha pres de darrere els ramats i m'ha dit: "Ves a profetitzar a Israel, el meu poble".»

Salm responsorial

84:9ab-10, 11-12, 13-14 R.: 8)

Jo escolto què diu el Senyor:

Déu anuncia la pau al seu poble.

El Senyor és a prop per salvar els

[seus fidels,

i la seva glòria habitarà al nostre país.

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor,
i doneu-nos la vostra salvació.*

La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau;
la fidelitat germinarà de la terra,
i la bondat mirarà des del cel. **R.**

El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà al seu davant,
i la pau li seguirà les petjades. **R.**

Lectura segona

Ef. 1:3-14

*Déu ens elegí en Crist abans de crear el
món*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel: ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreussibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors

que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell hem estat rescatats amb el preu de la seva sang. Les nostres culpes han estat perdonades. La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres. Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim. Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix, per executar-la quan els temps fossin madurs: ha volgut unir en Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra.

[En ell hem rebut la nostra part en l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho du a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fóssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança. Vosaltres vau escoltar l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la vostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també vosaltres, en el Crist, heu estat marcats amb l'Esperit Sant promès. Aquesta és la penyora que l'herència de Déu ens té reservada, quan ens rescatarà plenament com a possessió seva personal. Aleshores serem lloança de la seva grandesa.]

Al·leluia

Cf. E. 1:17-18

Que el Pare de nostre Senyor Jesucrist
il·lumini els ulls del nostre cor
perquè coneguem a quina esperança ens ha
cridat.

Evangeli

Mc 6:7-13

Jesús comença d'enviar els dotze

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús cridà els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els recomanà que, fora del bastó, no prenguessin res per al camí: ni pa, ni sarró, ni diners, ni un altre vestit, i només les sandàlies per calçar. I els deia: «A la primera casa on us allotgeu, quedeu-vos-hi fins que marxeu d'aquell lloc. Si en un lloc no us volen rebre ni escoltar, a l'hora de sortir-ne, espoleu-vos la terra de sota els peus, com una acusació contra ells.» Els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i ungien amb oli molts malalts, que es posaven bons.

La iniciació cristiana (3)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Una pastoral diversificada, perquè és realista

En parlar d'una pastoral diversificada per la iniciació dels infants (vegeu l'article de la setmana anterior), no es tracta, evidentment, de fer accepció de persones, ni tampoc de prendre iniciatives singulars, condemnades a la contradicció i al fracàs. Es tracta de promoure a l'interior de la mateixa Església local —la diòcesi— una forma de realitzar el procés de la iniciació que tingui en compte amb realisme que no tots els infants arriben a la catequesi amb la mateixa formació cristiana. I això d'una manera pública, reconeguda, i assumida per tots els pastors. En realitat, el mateix ritual de la iniciació cristiana demana precisament això del bisbe amb el seu presbiteri.

Potser quan examinarem en concret la situació dels infants, trobarem en tota l'Església local una majoria notable en unes mateixes condicions de poca experiència cristiana. Això ens donarà la imatge de la situació existent, i caldrà interrogar-nos sobre la «nova evange-

lització» que urgeix. Caldrà també acceptar aleshores que l'itinerari a seguir per aquesta gran majoria serà el més habitual. Però trobarem també, sens dubte, altres situacions més favorables, més treballades ja en el si de la família o de l'escola cristiana. No és just ni convenient que els infants que estan en aquest altre grup hagin de seguir el mateix ritme que els altres; no hi ha raó perquè calgui un anivellament per mínims, en ares d'una pretesa valoració de la comunitat. I trobarem encara, cada dia més, la situació dels infants que arriben a la catequesi sense haver rebut el baptisme.

L'Església és la Mare

Sigui quina sigui la situació dels infants, ha de quedar ben clar que l'Església exerceix la seva maternitat —iniciada en el baptisme— portant-los vers l'Eucaristia. És ben cert que els pares cristians són els primers que estan cridats a transmetre als seus fills el coneixement de Déu i de la fe de l'Església, així com també la pregària. Però aquesta responsabilitat dels pares és una actualització de la responsa-

bilitat de l'Església que ha acceptat aquests fills en el baptisme.

No podem negar que fa tristesa adonar-se que són tants els infants batejats que arriben a la catequesi coneixent les cançons de moda però que no són capaços de resar el Pàrenostre. Tanmateix, aquest és el desafiament que es presenta a l'acció catequètica. És com si aquests infants i els seus pares diguessin sense paraules: «Església Mare, ets capaç de fer el que nosaltres no hem fet fins ara, perquè no hem volgut, o perquè no hem tingut temps... o no n'hem sabut més? En el baptisme ens obligàrem a no posar obstacles (és el mínim!) a l'educació cristiana dels nostres fills: aquí els tens.»

Quan mirem així l'acció catequètica les coses prenen un altre caire. Queda més clar, per exemple, que no es tracta només de preparar-los per «fer la primera comunió», com si calgués assegurar-se una acció aïllada, sense demà (malauradament, tantes vegades és vista així!). Es tracta de fer d'ells —en la mesura que pot fer-ho l'acció humana— uns cristians capaços de creure i de viure com a tals, i de participar amb

fe a la vida de l'Església, que té el seu centre i la seva arrel en l'Eucaristia.

Estem parlant d'infants, però estem parlant de formació catecumenal. L'Església sap molt bé quins són els trets de la figura d'un cristià, i està convençuda que aquests trets han d'estar presents des de la primera formació, encara que el desenvolupament posterior de cada persona els perfeccioni i els porti a la maduresa corresponent a l'edat, durant tota la vida.

Aquests trets són quatre (vegeu l'explicació del catecumenat en el Ritual de la iniciació cristiana dels adults): 1) l'assimilació i l'acceptació de la fe i de la doctrina cristiana, relacionada amb l'Escriptura i la celebració de la litúrgia de l'Església; 2) l'aprenentatge de la manera cristiana de viure, en els seus diversos aspectes; 3) la introducció vital en les celebracions litúrgiques, en el seu llenguatge, en la seva dinàmica; 4) l'experiència del testimoni missioner.

La fidelitat d'aquests trets és la que dona el quadre i el contingut de l'acció catequètica, i l'avaluació dels resultats obtinguts per part dels destinataris és la que podria donar el criteri de l'adquisició o no de la totalitat de la formació cristiana. Sempre, és clar i repeteixo, tenint en compte que es tracta del nivell dels infants. D'altra banda, l'objectivitat del procés permet que la diversificació segons les situacions no es converteixi en dispersió.

La Bíblia a l'abast

L'Església, projecte de Déu

(Ef 1:3-14)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Acció de gràcies

«Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist» (v. 3a). La benedicció és parlar bé, dir bé —*bene dicere*— d'algú com a reconeixement públic d'allò que ha fet i sobretot dels favors que hem rebut d'ell. L'Apòstol parla bé de Déu pel que ha fet a la comunitat cristiana i a cadascun dels qui la integren. La *benedicció divina* de sant Pau passa per un catalitzador que fa convergir els raigs de llum —les obres de Déu— en un focus extraordinàriament brillant i càlid. El Déu d'Israel, el que ha fet obres prodigioses a favor del seu poble, s'ha mostrat magníficament gran en Jesús. Per això l'Apòstol ens el presenta com «el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist». Ha quedat superada l'antiga aliança. En la nova economia de la salvació, Jesús ens ha revelat la gran nova: «Déu és el Pare», i nosaltres som els seus fills, gràcies al Fill que, en l'encarnació, s'ha fet el germà gran de la humanitat nova. Per això Déu també ha dit bé dels homes. Ha parlat bé de nosaltres a través de la seva Paraula

encarnada: «Ens ha beneït en Crist» (v. 3b). La bona opinió que Déu té dels qui integren la comunitat cristiana, destinada a ser l'església, l'aplec de tota la humanitat salvada, la treu de la contemplació de l'obra de la redempció que ofereix «tota mena de benediccions espirituals» (v. 3b). Com en una nova creació de la humanitat, la paraula de Déu és eficaç i fa allò que diu. I també ara quan Déu contempla el que ha fet —l'encarnació-mort-resurrecció del Crist— veu que realment és bo.

El projecte salvador del Pare

La salvació de la humanitat és obra exclusiva de Déu, el Pare, que ens l'ha feta present —ens l'ha donada— per Jesucrist, quan, en la plenitud dels temps, ens ha fet conèixer el misteri del seu projecte, decidit de tota l'eternitat «dalt del cel» (v. 3). El primer pas envers la realització d'aquest projecte és l'elecció. «Ens elegí en ell abans de crear el món» (v. 4a). La creació és així ja el primer acte salvador, realitzador de la humanitat, després que el Pare ens

hagués elegit. Tota la creació, des del principi, és al servei de la humanitat. El segon pas és la filiació adoptiva: «Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist» (vv. 5-6). El tercer pas és la redempció: «En ell —el Crist— hem estat rescatats amb el preu de la seva sang» (v. 7). El poble d'Israel havia estat rescatat per Jahveh del poder dels seus opressors, i, posat a part, escollit, per ser el poble peculiar de Déu. En Jesucrist és tota la humanitat que ha estat rescatada de l'opressió de la mort com a fet sense sortida natural. I aquest *rescat* ha estat fet al preu de la sang de Jesús, fet històric que desemboca en la resurrecció i dona sentit i pas lliure a la humanitat realitzada en Crist. El proper pas serà el de la iniciació en el misteri de la salvació: «Ens ha fet conèixer el secret —el misteri— de la decisió benèvola que havia pres en ell mateix...» (vv. 11-14). Tot el món és ara cridat a esdevenir poble de Déu. Les fronteres geogràfiques, ideològiques i polítiques han estat superades. La nova *geografia* de la salvació de la humanitat de Jesucrist, unida tan estretament al

Fill, que esdevé el lloc de trobada únic i definitiu de la humanitat amb Déu.

Sant Pau diu als efesis —i nosaltres, aplegats en la celebració de l'eucaristia, ens fem nostres les seves paraules— que han escoltat i acollit la Bona Nova de la salvació: «Vosaltres vau escoltar l'anunci de la veritat, la Bona Nova de la vostra salvació i, després d'escoltar-la i de creure-hi, també vosaltres —que no sou jueus—, en el Crist, heu estat marcats amb l'Esperit Sant promès» (v. 13). Aquesta *marca* és el caràcter baptismal imprès en la nostra vida pel sagrament de l'aigua i la paraula. Ara som de Crist. Som l'Església, signe i realitat del Regne, que no hem instituït nosaltres, ni es manté gràcies a nosaltres, sinó que és el gran projecte de Déu, preparat de tota l'eternitat i que, realitzat inicialment en la història del món, porta la humanitat a la comunió eterna amb ell. Per executar aquest projecte, el Pare «ha volgut unir en el Crist tot el món, tant el del cel com el de la terra» (v. 10)... fins que tot el món sigui «lloança de la seva grandesa», quan es rescati plenament com a possessió seva personal, a la fi dels temps.

Una història commovedora sobre la Bíblia

Joan Guiteras i Vilanova

saber escoltar

He llegit a *Mundo Negro*, revista missional africana, una història commovedora sobre l'amor a la Bíblia. Un bon dia arribà un paquet, lligat amb cordills i força estripat, a l'editorial Verbo Divino. El contingut era un exemplar de la Bíblia en Kinyarwanda (la llengua de Ruanda), editada per l'esmentada editorial navarresa. El remitent era un missioner mallorquí i l'enviava des d'un camp de refugiats de Tanzània. En una carta explicava la història d'aquesta Bíblia.

El missioner, en una reunió bíblica, demanà als assistents que aixequessin enlaire la Bíblia, l'eina de la reunió. Li cridà l'atenció que la Bíblia de la Maria, una ruandesa de 40 anys, era molt desenquadrada i envellida. Li demanà si en volia una de nova i la bona dona la rebé molt contenta. I contà al missioner la història d'aquella Bíblia.

«Quan el missioner posà la Bíblia a les meves mans, davant l'altar, vaig sentir la mateixa im-

pressió que quan em posaren a la falda el meu primer fill. I, en rebre-la amb agraïment i emoció, vaig sentir que és la Bíblia la que ara m'engendra a mi. I vaig dir al pare missioner: "El qui compleix la meva *paraula* aquest és la meva Mare, la meva germana."

»Amb aquesta Bíblia he viscut tres anys a Ruanda, dos a Burundi refugiada i un altre a Keza, Tanzània. En sortir de Ruanda la vaig posar en una cassola, per si plovia. Sempre la vaig dur sobre el cap. Vam sortir de casa amb el meu marit i els set fills. Cada vespre, a la posta del sol, seguíem llegint la Paraula del dia... Quina sort: al final ens donaven la Paraula de Déu en l'Eucaristia de cada dia!

»Quan vam haver de marxar de Burundi cap a Tanzània, la marxa fou molt ràpida i tràgica. No vaig tenir temps de recollir la cassola. Els soldats ens assetjaren: vaig afagar el meu fill de pit i vaig posar la meva Bíblia en un tros de flassada. El meu infantó a l'esquena i la meva Bíblia al cap. Tota la família,

dispersada pels trets dels soldats, gràcies a Déu ens vam trobar al riu.

»Mentre creuava el riu Kagera, que separa Burundi i Tanzània, un mal moviment em féu perdre l'equilibri i la Bíblia embolicada amb la manta —com Moisès en la cistella de vímet— nedava al meu davant. La vaig poder recollir de seguida. I sí..., pensava en el mar Roig. El meu fillet en la meva espatlla ni plorava; semblava conscient del que s'esdevenia.

»El primer que vaig fer, en arribar a l'altra riba, consistí a assecar-la al sol. Les cobertes estaven esquinçades. El meu marit les sapigué cosir amb un fil que ens vam fer nosaltres. La imatge de Crist, de la darrera pàgina, tenia els ulls oberts, ressuscitat... Aquesta és la meva Bíblia de cada dia. Mercès als qui me la van donar...».

La lliçó és transparent. Estimem la Bíblia cordialment. Llegim-la. Empapem-nos-en. I que guiï la nostra relació amb Déu.

Divagacions

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà

Hi ha moments en què la lectura de la Bíblia, més que una il·luminació, es la llum mateixa. Com el que passa quan en plena obscuritat s'encén una bengala de magnesi, la seva llum és tan blanca que enlluerna sense molestar, però no es veu res al seu voltant. La bengala produeix simple astorament i es contempla satisfet. Així, la lectura de la Sagrada Escripura, que a vegades no porta ni a la conversió, ni a la instrucció; és pura admiració contemplativa, pur gaudi.

Els que resem la Litúrgia de les Hores, sabem que aquells salms que constitueixen la columna vertebral de l'oració se'ls ha suprimit algunes expressions que no sintonitzen amb la vivència del moment. Tampoc apareixen els numerets que acoten els versicles, molt pràctics per trobar una cita, però molt molestos quan el que pretenem amb la lectura és, purament i simple, passar una estona pregant. Crec que alguna cosa semblant hauria de fer-se amb els llibres. Penso concretament en el de Tobies. Presentant-lo d'aquesta manera seria una preciosa

ensenyança de vida familiar i un bonic regal. Algun dia faré una prova, de la qual pot resultar-ne un bonic àlbum.

Em van sorprendre els articles dedicats a Raimon Galí. Em van sorprendre i em van alegrar. Però crec que en honor a l'amistat, he d'afegir per la meua banda alguna cosa. El vaig conèixer el febrer de 1949, ens va parlar de sistemes d'orientació a l'aire lliure. La meua primera trobada personal va ser l'agost del mateix any, anàvem a visitar un campament, estàvem a la baca d'un vell autobús camí del Llorac de Pruitt, on ens trobaríem amb Mn. Antoni Batlle. Més tard van ser més profunds i la seva ensenyança més útil. Va apadrinar la meua investidura de guia escolta de Catalunya. A ell li dec una formació espiritual que a molts superiors del seminari. Fa anys, en una carta hem deia: ets un d'aquells sacerdots que jo trucaria, si m'estigués morint, perquè m'administrés els sacraments. També aquest fet va ser una ensenyança, com ho havien estat els comentaris al capítol 10 de sant Mateu que ha resultat ser estímul en la meua tasca ministerial. Aquestes línies vo-

len, doncs, ser un homenatge i un agraïment.

S'ha dit moltes vegades que Terra Santa és el cinquè Evangelí. Qui em coneix, sap com estimo aquelles terres i els amics que allà serveixen a l'Església. Però em toca ser aquí enyorant les vivències de pelegrí. Aquests dies he conegut les pàgines que a Internet ofereix la Custòdia franciscana. M'ho he passat molt bé. Clar que sóc al principi i, com passa quan s'entra en una biblioteca, només tinc nocions del que ofereixen sense poder donar una notícia més detallada. Per una mica més de cent pessetes que costa la connexió, es pot passar una hora submergit virtualment a la terra del Senyor. I rebre imatges, notícies i instruccions. També informa dels projectes que hi ha per al Jubileu de l'any 2000. Clar que a la vegada un pot assabentar-se del que fan els salesians en el Mato Grosso i moltes altres coses. Ja se sap, un busca una cosa i la xarxa n'hi ofereix cent. Si es té connexió a Internet encara que potser no es tingui ordinador, segurament, en el cercle familiar o en el d'amistats o col·laboradors, algú po-

drà prestar una estona el PC i puc assegurar que un té la sensació que està a qualsevol habitació d'una residència de pelegrins i va informant-se d'allò que desitja, no sembla que un es trobi a tanta distància.

Així que els que han peregrinat, els que vulguin fer-ho o els que els agrada fer-ho, ho passaran bé. La direcció és:

<http://www.christusrex.org/www/ofm/TSmain.html>

Quan algú diu que llegeix els meus articles li pregunto sempre: I després de llegir-los agafes la Bíblia i la llegeixes? Quina Bíblia tens? Dic això perquè em van passar perquè llegís, el llibre de Pepe Rodríguez *Mentiras fundamentales de la Iglesia católica*. Confeso que em costa molt llegir-lo i que no he passat fins avui de la pàg. 187. Manipulant un cúmul d'ignoràncies desconegudes per molts, no es pot arribar mai al coneixement de la més mínima veritat. Per escriure sobre la Bíblia cal utilitzar una bona i recent edició i consultar autors solvents. Les edicions antigues es guarden com a record o es regalen a qui faci la col·lecció.

retrats bíblics
intencionats

Amics de Déu

Sant Benet, abat, 11 de juliol

Benet i la seva germana bessona Escolàstica van néixer l'any 480 a Nòrcia, prop de Roma, al si d'una família benestant.

El seu pare vol fer de Benet un lletrat i l'envia a Roma. Molt aviat, Benet es distingeix com a alumne avantatjat, però l'ambient pagà de la ciutat el confon i s'allunya de Roma a la recerca d'una major perfecció espiritual, i s'amaga a la muntanya per dedicar-se del tot a la pregària.

Allí es troba completament sol i, de tant en tant, parla amb algun pastor que, seguit del seu ramat, penetra al bosc, fins que un dia un bon monjo, anomenat Romà, li regala un hàbit i comparteix amb ell l'aliment.

Benet és molt jove i aviat coneix el perill de la soledat, ja que el dimoni l'assetja amb males arts i l'embolica amb temptacions que Benet venç llançant-se al mig d'un esbarzer. Finalment decideix abandonar la soledat, accepta la invitació dels monjos de Vicovano i s'integra al seu monestir.

Al cap d'uns anys és nomenat abat i funda dotze convents amb dotze monjos cadascú; es dedica a la pregària i al treball per defensar-se de les insídies del maligne. Les dissensions amb alguns monjos li fan comprendre que ha de marxar d'allí i se'n va amb alguns germans a la vila de Casino i s'instal·len en un castell romà que domina aquella vall fèrtil.

Destrueixen les divinitats paganes i inicien allí una nova i dura vida monàstica. Va ser en aquest monestir on Benet va escriure la seva famosa regla, que va servir de guia a la major part dels monestirs de l'Edat Mitjana. Ell era el primer a complir-la. Cada any rebia la visita de la seva germana Escolàstica, que també practicava la vida monàstica.

Ocupat en la pregària, el treball i el servei als altres, va arribar a la vellesa amb una salut molt migrada. Va morir el dijous sant de 547.

Ocupat en la pregària, el treball i el servei als altres, va arribar a la vellesa amb una salut molt migrada. Va morir el dijous sant de 547.

Fem Catequesi

El cinquè precepte de l'Església

El cinquè precepte és ajudar l'Església en les seves necessitats. Perquè l'Església pugui desenvolupar en el món la seva missió evangelitzadora, de catequesi, litúrgica i realitzar les obres de caritat en bé dels necessitats i dels pobres li cal una base econòmica de la qual tots els cristians ens hem de sentir solidaris.

Lluc ens explica que les dones que seguien Jesús l'ajudaven amb els seus béns: «L'acompanyaven els Dotze i algunes dones que havien estat curades d'esperits malignes i de malalties:

Maria, l'anomenada Magdalena, de la qual havien sortit set dimonis, Joana, la muller de Cuses, administrador d'Herodes, Susanna i moltes altres, que els proveïen amb els seus béns» (Lc 8, 1b-3).

Tots els fidels, si ens sentim de debò deixebles del Crist, hem de complir amb aquest deure i destinar una part dels nostres diners a fer possible que la nostra Església pugui desenvolupar la seva tasca sense estreors. Compartint així el nostre temps i els nostres recursos econòmics, donarem exemple d'una fe ferma i de responsabilitat, amor fratern i solidaritat.

Pels camins de la Bíblia

Esdres

En cada moment important de la història d'Israel hi ha un home, escollit per Déu, que sap unir el poble per realitzar la difícil tasca de formar un poble sant.

Ara toca el torn a Esdres, sacerdot i escriba. És secretari encarregat dels assumptes jueus en la cort persa. Home de gran prestigi i autoritat.

Durant l'exili de Babilònia, els sacerdots, en no poder realitzar les funcions sagrades com a Jerusalem, es dedicaren a l'estudi de les Escripures. Crearen una escola d'escribes. Esdres va dirigir una d'aquestes escoles i és probable que fos el «redactor» definitiu del Pentateuc.

Artaxerxes, rei de Pèrsia,

donà l'ordre de deixar marxar amb Esdres tots els del poble d'Israel, sacerdots i alguns levites que desitgessin anar a Jerusalem. El document amb què el rei Artaxerxes va deixar anar els deportats acaba així: «I tu, Esdres, segons la saviesa del teu Déu que tu posseeixes, estableix jutges i magistrats perquè administren la justícia a tot el poble de la regió occidental de l'Euftrat, a tots els qui ja coneixen la llei del teu Déu, i ensenya-la als qui no la coneixen.»

I l'any setè del rei Artaxerxes, pujà a Jerusalem una part dels israelites, dels sacerdots, dels levites, dels cantors. Van arribar el mes cinquè. La mà del Senyor afavoria Esdres. S'havia donat amb tot el cor a la pràctica de la llei i a instruir Israel en els seus decrets i les seves decisions.

XVII ESCOLA D'ESTIU PER A CATEQUISTES

Barcelona del 14 al 18 de juliol

FORMACIÓ INICIAL

1. Iniciar-se a ser catequista

Professors: Carles García, Joaquim Blanc i Joan Mir

ESCOLA BàSICA

2. Història de salvació

Professor: Jaume Angelat

3. Pregària i sagraments

Professors: Ramon Oller i Llorenç Riera

4. Metodologia catequètica

Professors: Esteve Pujol, Joan Busquets, Montserrat Oriol i Joaquim Blanc

FORMACIÓ PERMANENT

5. Dinàmiques amb joves

Professor: Josep Sorando

6. Catequesi especial

Professor: equip de catequesi especial

7. El Catecisme de l'Església catòlica

Primera part: el Credo

Professor: Mons. Xavier Salinas

ESCOLA INTERDIOCESANA DE RESPONSABLES DE CATEQUESI

8. El pensament que configura la mentalitat d'avui

—Els corrents del pensament cristià

Professor: Francesc Torralba

ESCOLA BàSICA

9. Història de salvació

Professor: Jaume Angelat

10. Pregària i sagraments

Professors: Ramon Oller i Llorenç Riera

11. Metodologia catequètica

Professors: Esteve Pujol, Joan Busquets, Montserrat Oriol i Joaquim Blanc

FORMACIÓ PERMANENT

12. Dinàmiques visuals per a infants

Professor: Antoni Dauí

13. Catequesi familiar

Professor: equip de catequesi familiar

14. Catequesi d'adults

Professors: equip de catequesi d'adults

15. El cant a la catequesi

Professor: Mateu Sanclimen

Informació

—Secretaria del SIC, de dilluns a divendres de 9 a 13h.

Tel. (93) 302 10 41

—Delegació Diocesana de Catequesi

Vacances: misses als principals llocs d'estiueig

ALTAFULLA

Parròquia de Sant Martí

V.: 19.30 h. CAST.

D.: 9.00 h, 11.30 h.

Barri marítim

V.: 20.30 h. CAST.

D.: 10.00 h. BILINGÜE,

20.00 h. CAT.-CAST.

ARENYS DE MAR

Convent dels frares caputxins

V.: 19.30 h.

D.: 9.30 h, 11.30 h, 19.30 h.

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h, 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. (Ràdio Arenys)

11.00 h. CAST., 12.00 h,

19.00 h, 20.00 h

BANYOLES

Parròquia de Sant Pere

V.: 19.00 h.

D.: 9.00 h, 11.30 h.

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.

Monestir

V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.

Sagrada Família

V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.

Clinica - D.: 7.15 h.

Sagrat Cor - D.: 7.30 h.

Providència - D.: 8.00 h.

Asil - D.: 8.45 h.

Carmelites - D.: 9.30 h.

Església del Remei - D.: 10.30 h.

BLANES

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h, 20.15 h.

D.: 8.00 h, 10.30 h, 12.00 h,

19.00 h. CAST., 20.15 h.

Capella Santa Anna - D.: 12.30 h.

Capella de l'Hospital - D.: 11.00 h.

Capella de l'Antiga - D.: 10.00 h.

Cap. Col. Sta. Maria - D.: 11.30 h.

Parr. Sagrada Família (Els Pins)

V.: 20.00 h, 21.00 h.

D.: 9.00 h, 10.30 h, 11.30 h,

20.00 h.

Parr. Sta. Teresa (Ca la Guidó)

D.: 9.30 h, 11.30 h.

Capella de Valldolitg - D.: 10.30 h.

CADAQUÉS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.45 h. (C. St. Baldiri)

11.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CALAFELL

Parròquia de la Santa Creu

V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.00 h.

Parròquia de Sant Pere (platja)

V.: 19.00 h, 20.00 h. CAST.

D.: 10.00 h, 19.00 h. CAST.,

20.00 h, 21.00 h. CAST.

CALDES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.

Capella Gnes. hospitalàries

D.: 21.45 h. CAST.

CALELLA

Parr. de Sta. Maria i St. Nicolau

V.: 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.

12.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CAMBRILS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.

Santuari Mare de Déu del Camí

D.: 11.30 h, 19.00 h.

CANET DE MAR

Parròquia de Sant Pere i Sant Pau

V.: 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.

Santuari de la Misericòrdia

D.: 12.00 h, 19.00 h.

CASTELL D'ARO

Parròquia de Santa Maria

V.: 21.00 h. D.: 11.00 h, 21.00 h.

Santuari de Sant Pol

V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 20.00 h.

CASTELLDEFELS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

Capella Bella Mar

V.: 19.00 h.

D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.

Vista Alegre

V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.

La Pineda (a l'aire lliure)

V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador

V.: 19.45 h. D.: 11.30 h.

COLERA

Parròquia de Sant Miquel

V.: 19.00 h. D.: 9.30 h.

CUBELLES

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.

L'ESCALA

Parròquia de Sant Pere

V.: 18.00 h, 19.00 h. (al convent)

19.00 h. DEUTSCH, 20.30 h.

D.: 9.00 h. (al convent)

10.00 h. (Riells de Dalt), 11.00 h.

12.00 h. FRANÇAIS

19.00 h. INTERN., 20.30 h.

L'ESTARTIT

Parròquia de Santa Anna

V.: 18.00 h. CAST., 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. INTERN.

11.00 h, 18.30 h, 20.00 h.

LLANÇÀ

Parròquia de Sant Vicenç

V.: 19.00 h. (Grifeu), 19.30 h. (Port)

21.00 h. (Vila)

D.: 8.30 h. (Port), 11.00 h. (Vila)

19.00 h. CAT./CAST. (Vila)

20.30 h. (Port)

LLORET DE MAR

Església parroquial

V.: 18.00 h, 20.00 h.

D.: 10.30 h, 12.00 h, 18.00 h,

20.00 h.

Sant Jordi - D.: 9.30 h.

Sant Quirze - V.: 21.15 h.

Hospital - D.: 11.00 h.

MALGRAT DE MAR

Parròquia de Sant Nicolau

V.: 20.00 h.

D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.

11.30 h, 20.00 h.

Immaculada - D.: 10.00 h.

Centre mèdic

V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.

OLOT

Parr. Sant Esteve

V.: 20.00 h.

D.: 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.

El Carme

V.: 20.30 h.

D.: 7.30 h, 9.30 h, 11.30 h,

20.30 h.

Escolapis - V.: 18.00 h. D.: 11.00 h.

Santuari del Tura

D.: 9.00 (Ràdio), 11.00 h.

Hospital - D.: 11.00 h.

La Caritat - D.: 10.00 h.

Divina Providència - D.: 18.30 h.

Cor de Maria

V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.

Residència del Tura

V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.

Barri Sant Miquel - D.: 10.00 h.

Parròquia Les Fonts - D.: 11.00 h.

Sagrat Cor (caputxins)

V.: 19.00 h. D.: 9.45 h.

Barri Bonavista - V.: 20.45 h.

Parròquia de Batet - D.: 12.15 h.

Parròquia de Sant Pere Màrtir

V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.

Maria Reina - D.: 12.00 h.

Barri les Planotes - V.: 18.30 h.

Parròquia de Sant Roc

V.: 17.30 h.

D.: 8.00 h, 11.00 h, 12.30 h.

PALAMÓS

Parròquia de Santa Eugènia

V.: 19.30 h, 20.30 h. (La Fosca)

D.: 11.30 h, 19.30 h,

20.30 h. (La Fosca)

Parròquia de Sta. Maria del Mar

V.: 19.00 h. INTERN., 20.00 h.

D.: 9.00 h, 11.00 h. INTERN.

19.00 h, 20.00 h.

PALAFOLLS

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h. D.: 9.30 h, 11.30 h.

Sant Lluís - D.: 10.30 h.

PALS

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.00 h.

D.: 10.00 h. (Massos Pals)

12.00 h. (Parr. de Pals)

20.00 h. (Parr. de Pals)

PINEDA DE MAR

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h. (Barri Creus)

11.00 h,

20.00 h. (Sta. M. Pineda)

PORTBOU

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 19.00 h.

PREMIÀ DE MAR

Parròquia de Sant Cristòfol

V.: 20.00 h.

D.: 9.30 h, 12.00 h, 20.00 h. CAST.

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h.

D.: 9.00 h, 11"00 h, 13.00 h, 19.00 h.

Casal benèfic - D.: 10.45 h.

PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 8.00 h, 10.00 h, 11.00 h,

12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

ROSES

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.

21.00 h. (Ciutadella)

D.: 9.00 h, 10.00 h. FRANÇAIS

11.00 h, 18.00 h. DEUTSCH

19.00 h. CAST., 20.00 h.

SALOU

Parròquia Santa Maria del Mar

V.: 19.00 h, 20.00 h. CAST., 21.00 h.

D.: 9.00 h. CAST., 10.00 h. INTER.

12.00 h, 19.00 h, 20.00 h.

21.00 h. CAST.

Parròquia de Sant Ramon

V.: 18.30 h. i 19.30 h. CAST., 20.30 h.

D.: 8.30 h, 10.30 h. INTER.

11.30 h. CAST., 12.30 h,

18.30 h. CAST., 19.30 h. CAST.

20.30 h.

El Pessebre

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.

D.: 10.00 h. i 19.00 h. CAST., 20.00 h.

Sant Jordi - V.: 19.00 h. D.: CAST.

SANT CARLES DE LA RÀPITA

Parr. de la Santíssima Trinitat

V.: 20.00 h. CAST.

D.: 8.00 h. CAST., 11.00 h,

19.00 h. CAST., 20.00 h.

Parròquia de Sant Josep Obrer

V.: 19.30 h. CAST.

D.: 9.00 h. CAST., 11.00 h.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Parr. de Santa Maria

V.: 20.30 h.

D.: 11.30 h, 18.30 h.

SANT GENÍS DE PALAFOLLS

Parròquia de Sant Genís

D.: 12.30 h.

SANTA SUSANNA

Parròquia de Santa Susanna

V.: 20.30 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

SITGES

Parr. de St. Bartomeu i Sta. Tecla

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.

D.: 9.00 h, 10.00 h, 12.00 h,

19.00 h, 20.00 h. CAST.

El Vinyet - V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.

Església de Sant Joan

Farmacèutics Mundi, la solidaritat des dels medicaments

Nascuda a València el 1991, la tasca principal de Farmacèutics Mundi (FM) és la recollida i selecció d'aquells medicaments que a casa ja no s'utilitzen, i enviar-los al Tercer Món. El 1997 aquesta ONG de caràcter humanitari compta amb vuit delegacions a l'Estat espanyol. A Catalunya, FM té la seva seu a Sabadell, des d'on es gestiona una mitjana de seixanta enviaments anuals, gràcies a la participació en el projecte de 1.700 farmàcies.

Miquel Blanchart, delegada Catalunya de Farmacèutics Mundi (FM), explica que la filosofia que regeix l'activitat d'aquesta ONG és la de considerar el medicament com un bé públic i social que té un cost important perquè és el resultat d'una investigació, d'una experimentació... Per a aquest farmacèutic, i per a la resta de socis de FM, ningú no té dret a llançar un medicament si aquest encara pot ser útil. Donat que hi ha molts països que no poden fabricar ni adquirir medicaments, a causa de la seva pobresa, FM els en fa arribar, sempre amb garantia de correcta manipulació i estat.

Però paral·lelament a l'avituallament de material farmacèutic als països del Tercer Món que en necessiten, FM ha aconseguit aconseguir altres fites: com són la recollida i gestió de deixalles contaminants, evitar la intoxicació infantil per medicaments i prevenir els errors en geriàtria a causa de la presència d'aquests productes a les llars on viuen avis.

Cada un dels enviaments de FM és el colofó d'un llarg procés organitzat i supervisat per professionals farmacèutics amb l'ajut de voluntaris, la majoria estudiants o ja llicenciats d'aquesta disciplina sanitària.

Tot lliurament ha començat amb la instal·lació d'uns contenidors de l'ONG a les farmàcies associades (a Catalunya n'hi ha 1.700 de les 2.800 que existeixen). Allà els usuaris poden deixar els medicaments que ja no utilitzen, sigui quin sigui el motiu. D'aquesta manera, en un primer moment, es recullen tant els que encara poden ser útils com els que no ho són. «No fer distincions en la recollida facilita la participació de la gent, deixant a part que només el professional del medicament, és a dir, el farmacèutic, pot establir la validesa d'un produc-

te de farmàcia», diu Blanchart.

Les diverses fases

Després d'aquesta primera fase, que insideix en una recollida selectiva de deixalles domèstiques, els distribuïdors o majoristes que venen els medicaments a les farmàcies són els responsables de portar els contenidors a les diferents seus de FM. Un cop allà, se separen els medicaments encara vàlids (els que

dicaments.

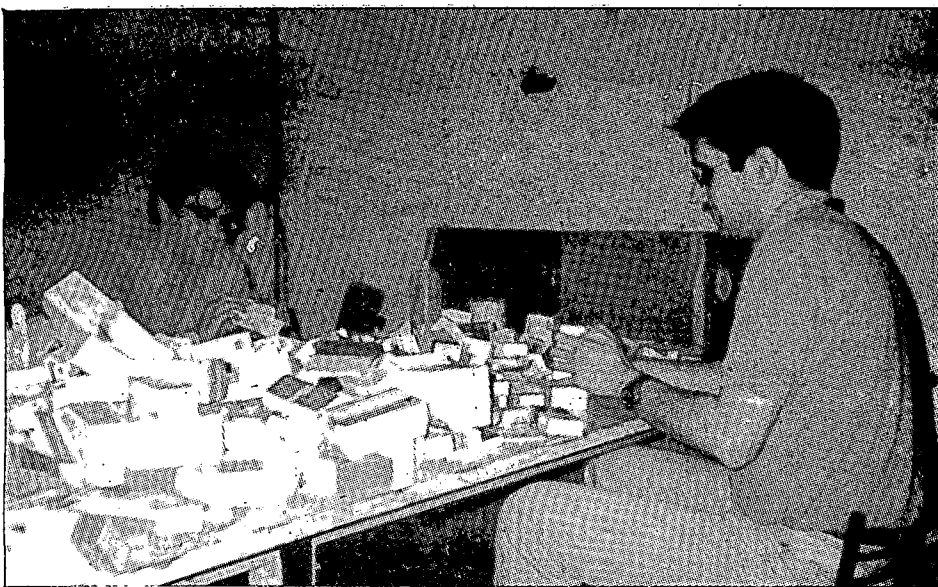
A continuació, els productes farmacèutics que són útils es classifiquen per grups terapèutics i són reenvasats junt amb el seu prospecte i respectant una data mínima de caducitat d'un any. Tot aquest procés té present la normativa de la Organització Mundial de la Salut (OMS), en matèria de selecció i manipulació de substàncies farmacològiques. A partir d'aquí, només caldrà esperar que una altra ONG dedicada a la cooperació o desenvolupament als països en vies de desenvolupament, faci una comanda. Tal com explica Mònica Torrent, responsable tècnica de FM Catalunya, totes les comandes han d'acompanyar-se d'informació sobre la infraestructura sanitària de la zona, si es disposa d'aigua potable, el tipus de cli-

el qual s'ha rebut el material. Si l'albarà de comanda o el permís d'exportació que emet FM, prèvia autorització oficial de la Subsecretaria de Control Farmacèutic a Madrid, no es retornen degudament signats i segellats, no s'atendrà una nova sol·licitud d'aquella organització, perquè, segons Torrent, «es considera que no s'ha fet un bon ús d'aquell material o no ha arribat al seu destí».

Els nens i els estudiants

Però tal com destaca Miquel Blanchart, en el transcurs d'aquests set anys de funcionament, els membres de FM s'han adonat de la importància d'ampliar els interessos de la seva organització. Així, s'ha organitzat tot un ventall d'activitats docents focalitzades a dos grups d'edat: als infants i adolescents, d'una banda, i als estudiants, de l'altra. A través de la preparació de cursos d'educació sanitària i mediambiental des de la solidaritat, s'estableix contacte amb les escoles perquè els alumnes coneguin les activitats de FM, i aprenguin a donar valor a coses com els medicaments que ja no es fan servir. «Intentem incloure el concepte de solidaritat en un gest tan senzill com la separació selectiva dels medicaments que no s'utilitzen de la resta de deixalles», comenta Blanchart. L'altra gran àrea de docència és la que conforma els erèdits de lliure elecció, inclosos en els nous plans universitaris. En aquest cas, hi poden participar tots els alumnes de farmàcia o de qualsevol altra disciplina de ciències. Per al delegat a Catalunya de FM, aquests cursos són una bona ocasió per arrodonir els coneixements que els estudiants han adquirit a la facultat.

Raquel Planas i Silva

Procés de selecció dels medicaments que són vàlids.

encara no han caducat, els que no s'han obert ni manipulats), de tots aquells que ja no es poden aprofitar. Aquests últims es recullen en un altre tipus de contenidor que serà retirat i tractat per la Junta de Residus del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, per evitar el màxim de dany sobre l'ecosistema. Abans, també s'ha separat l'embalatge de cartró perquè pugui ser reciclat. Per tant, aquí apareix una de les resultants de l'activitat de FM: protegir el mediambient de la contaminació provocada pels principis químics dels me-

ma... Tenint en compte aquestes dades, FM prepara una comanda en la qual per exemple no es posaran supositoris si se sap que fa molta calor, on preferiblement s'inclouran comprimits en lloc de medicaments solubles si en aquella zona no hi ha aigua... Però, a més a més, Mònica Torrent destaca que cada vegada que hi ha una comanda s'exigeix que al país destinatari hi hagi un responsable sanitari (hospital, dispensari) que tingui cura d'aquell carregament un cop arribi. Allà s'haurà de signar i segellar el permís d'exportació i l'albarà segons

FARMACÈUTICS MUNDI
C/ MILÀ I FONTANALS, 13
SABADELL 08205
TEL. 712 45 43
FAX 712 44 83

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

incavol

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat/cultura

Augment alarmant de la criminalitat

■ Es multipliquen els atemptats contra les persones

L'índex de criminalitat ha augmentat un 6,61%, segons resulta de la memòria del fiscal general de l'Estat espanyol referida a l'any 1995. Encara que han augmentat els robatoris amb violència, continua el descens

dels delictes contra la propietat. Els atemptats contra les persones s'han multiplicat de manera alarmant. Les figures d'homicidi, parricidi i assassinat —amb 932 diligències— s'han incrementat en un 27% respecte

l'any anterior. Les transgressions per lesions —amb 387.615 assumptes— han ascendit un 11%. I, pel que fa als delictes que atempten contra la llibertat sexual, s'han elevat en un 20%.

Aquestes dades fan referència a l'obertura de diligències, no a sentències condemnatòries. L'obertura de diligències policials pressuposa la denúncia per part dels particulars, o el coneixement directe de les forces de seguretat de fets susceptibles de ser delictes i la seva voluntat d'incoar els corresponents expedients. Per tant, és possible que molts fets delictius quedin sense ser reflectits en les estadístiques publicades pel fiscal general de l'Estat. Efectivament, en realitat ens diu que molts dels qui han patit delictes contra la seva persona (casos de violacions, abusos sexuals, violència contra menors, etc.) no arriben a formular les denúncies corresponents. Igualment, molts dels delictes contra la propietat, si no hi ha proves mínimes per a la detenció dels seus autors, resten sense inici d'expedient.

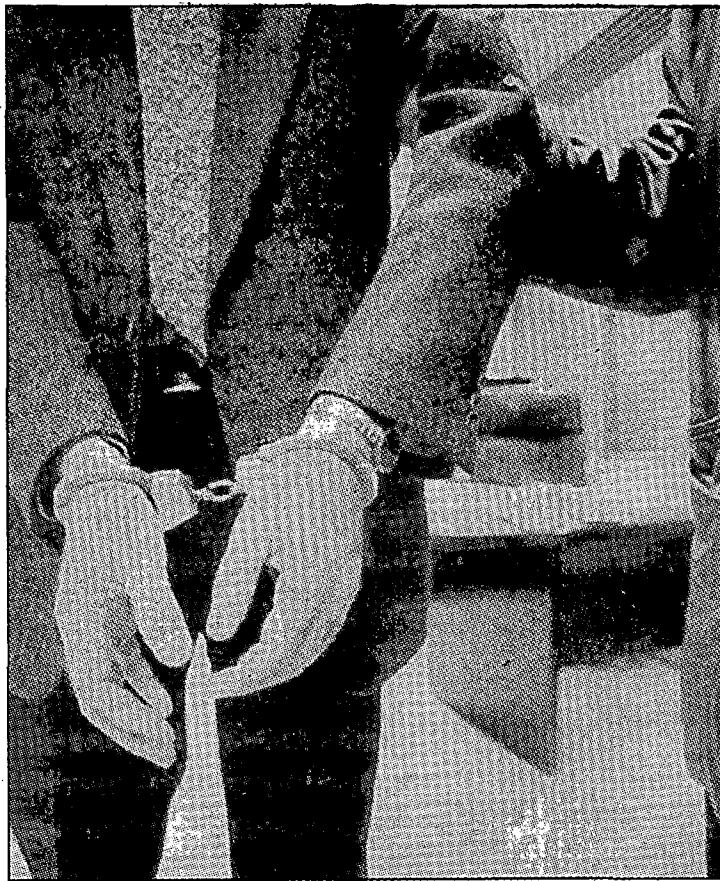
Malgrat tot, els criteris de la fiscalia són els mateixos que els dels anys anteriors i, conseqüentment, i amb les reserves que calguin, les dades per ella fornides són tendencialment vàlides per servir-nos de base pel que fa a l'evolució de la criminalitat a l'Estat espanyol.

Causas de la criminalitat

La criminalitat reflecteix la dolentia (perversitat, maldat) del cor humà, les tensions que pateix la societat i les discriminacions, frustracions i mancances que sofreixen els ciutadans. Parlem del descens dels delictes contra la propietat. D'una banda, l'observació de la nostra societat ens diu que les diferències entre les classes socials tendeixen a disminuir. El fort augment de població activa dedicada als serveis, amb la corresponent baixa de la dedicada al treball industrial i agrícola, ha produït una creixent classe mitjana en detriment de la classe proletària. D'altra banda, l'extensió de la seguretat social cobreix les necessitats més urgents i bàsiques de la quasi totalitat de la ciutadania. La fiscalitat i els canvis en l'estructura han reduït el nombre dels integrants.

Pel que fa a l'increment dels robatoris amb violència, cal dir que existeix un creixent grup social que es troba al marge de la vida econòmica i, el que és més greu, pràcticament al marge de la vida social. Són les persones sense feina i sense gairebé possibilitats de trobar-ne. Són els immigrants exteriors; són els exdelinqüents; són els pensionistes amb pensions de misèria; són els addictes a les drogues; són els joves

pant, perquè és indicatiu d'una extensió de la violència. Això significa que la vida social porta un creixent nombre de ciutadans a la pràctica d'actes lesius contra els seus conciutadans. Cal esbrinar el perquè d'aquest problema en la societat, en la seva estructura, en el funcionament dels poders polítics empesos pels grups econòmics i socials, en la legislació i les pràctiques socials que uns i altres produeixen.

Els robatoris són obra del grup social que viu al marge de la vida econòmica i social.

sense possibilitat de treball i sense suport familiar; són els menors amb mancances afectives i educatives. Són totes aquelles persones que es veuen descauclades de la vida social normal, que van quedant discriminades, que se senten rebutjades i que, amb la consegüent desesperació, conscientment o inconscient, es veuen abocades a la no admissió de les regles de joc de la societat. Se senten amb necessitats urgents, sense possibilitat de satisfer-les. Segurament, aquest grup social és el principal causant d'aquesta mena d'accions delictives.

El fenomen del fort augment dels delictes contra les persones és preocu-

Sense pretensions de totalitzar les causes, cal assenyalar les següents: la transformació de la família, que com porta una pèrdua de la seva capacitat formativa i socialitzadora; nous programes educatius amb increment d'estudis científics i tecnològics en detriment de l'estudi de les humanitats i de la religió; pèrdua de sentiments d'arrelament a la ciutat, al país i mancances produïdes per una internacionalització mal entesa, conseqüència de les facilitats de moviment i comunicació; manca de valors com a resultat de les tres causes abans esmentades, entre d'altres, que ens porten a la falta de respec-

te envers la dignitat pròpia i la d'altri; el consumisme, resultat dels interessos incontrolats de grans grups econòmics que manipulen, més o menys directament, els *mass media*; consumisme que significa irracionalitat de falses necessitats, desig de satisfer-les amb instantaneïtat; l'egoisme groller que ens fa preocupar més pel «tenir» que pel «ser», que ens fa superficials, que ens aparta de la reflexió i de la comunicació amb els altres i que ens empeny vers el voluntari desconeixement dels seus problemes, i el mal ús conscient de la llibertat, per part de persones i grups.

Cal estudiar el fenomen de la violència

La lluita contra la violència necessita de l'estudi d'aquest fenomen amb profunditat i amb valentia. Penso que el principal productor de violència és l'Estat. La violència pública s'autolegitima (la guerra, les paus imposades, l'establiment de fronteres, algunes actuacions policials, etc.). Segurament cal qüestionar el mateix concepte de «seguretat ciutadana». Cal entendre que tota manifestació de violència, sigui qui sigui que la produeixi, és evidència de fracàs, d'incapacitat. Cal lluitar contra les seves causes, de les quals ja hem donat alguns exemples. Cal procurar que les lleis no siguin discriminatòries. Recordem aquella frase sarcàstica d'Anatole France, com a exemple de la igualtat de la llei per a tothom: «La llei prohibeix per igual a rics i a pobres dormir sota els ponts de París.» La penalització de les persones, amb el seu contingut de càstig i de pretensions ressocialitzadores, és clarament insuficient i, si bé legítima o legal, no sempre justa. Cal fomentar la pròpia estimació refotçant dels senyals d'identitat de la persona com a individu i com a integrant de la societat. I, per últim, cal fomentar la valoració dels altres, l'estimació i l'amor.

Antoni Castella i Riera

Equip de Pastoral Política i Comunicació

El llibre de la setmana

Ètica i política, ¿tot està permès?

Coneixem bé aquest excel·lent escriptor italià. Són moltes les obres seves que s'han traduït al català i al castellà, i totes ens el donen a conèixer com un home incansable en la recerca d'arguments i d'originalitat narrativa.

I no en té prou amb narrar una anècdota més o menys intrascendent, sinó que l'eleva a categoria en fer que els seus protagonistes reflexionin en veu alta, i ens donin a conèixer el que està condicionant, elevant o rebaixant el nivell ètic de la societat en què es mouen. Ho vam veure a *Afirma Pereira* y ho veiem ara a *El cap perdut de Damasceno Monteiro*.

La carrera diplomàtica de Tabucchi l'ha portat a diversos països. I si de l'Índia ens va deixar l'excel·lent primer relat de *Nocturno hindú*, ara repeteix escenari a Portugal, on va passar

bastant temps com a cònsul a Lisboa.

Monteiro es deia l'home el cadàver decapitat del qual va ser trobat per Manolo el Gitano. Un gitano arribat a Estat espanyol fins a Lisboa en el llarg transhumar de la seva raça. Sense saber-ho, es converteix en fugaç protagonista d'una incògnita, darrere la qual s'amaga tot un sistema corrupte.

Per Tabucchi, el de menys és el cap perdut i després trobat de Damasceno Monteiro, un pobre diable que treballa en feines de fortuna, i que és víctima d'una insensata ambició inabastable. No sap que amb les estructures d'un sistema corromput no es pot jugar, i no

va comprendre res fins que li va ser impossible tornar enrere, perquè li van tallar el cap d'un cop de matxet.

És certa la història que explica Tabucchi? Està treta dels arxius policials

o dels plecs dels Palaus de Justícia? És difícil saber-ho; el que sí és cert és que la denúncia del cònsul italià és sospitosament certa, i el que es diu a *El cap perdut de Damasceno Monteiro* és una veritat

com un temple. Potser no s'havia d'anar a un fet tan macabre, però és cert que es pot donar, perquè s'ha demostrat que quan el poder es transforma en sadisme, sobretot en els estrats inferiors de certa justícia, és la mateixa encarnació de la crueltat sense escrúpols. Qui li havia de dir al noi que va descobrir el filó de la droga, i pensava enriquir-se amb ella com el cap de la policia local! El que succeeix és que el poder dels mediocres i l'ambició dels que obtenen diners fàcilment rere de la pantalla d'una placa governamental arriba a límits de la més absurda i freda complaença en la crueltat.

I Tabucchi vol que ho sàpiga tothom, i descobreix fins a quin punt no és pura ficció el que li passa a Damasceno, perquè hi ha molts Damascenos

a la vida de la societat, condemnats a mort per pertànyer a la classe d'homes i dones que no compten per a res, i que són esgraons pels quals ascendeixen al poder, i s'hi mantenen gent sense escrúpols que són representants de la seva llei, no de la llei.

Firmino, el periodista encarregat d'alimentar la morbositat dels lectors, i l'advocat Fernando Mello de Sequeira són els veritables protagonistes vius d'aquesta conjura, bastant inútil per cert, que intenta desmuntar un sistema corrupte. Això sí que ho aconseguix, almenys amb les seves denúncies, el novel·lista italià, i aixeca el vel d'una realitat encoberta per la mentida, la dissimulació i l'abús de poder. I el que es diu de Lisboa, del Grill Verd, de Portugal en general, es pot aplicar a tants països, que un sent vergonya de conviure defensant-los amb les armes de la legalitat.

El cap perdut de Damasceno Monteiro és no tan sols una bona novel·la, plena d'intriga i portada a un ritme que augmenta pàgina a pàgina l'interès del lector, sinó també un tractat sobre la corrupció i la mentida amb les quals s'encobreixen personatges, i que manegen els fils d'uns estrats de la societat de manera egoista, corrupta, implacable i abusiva.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Cobla la Principal d'Amsterdam

El que va començar fa deu anys, la creació a Holanda d'una cobla de sardanes amb instrumentistes holandesos desconeguts de la sardana, el que podria semblar un capriç o il·lusió fugissera, ha esdevingut una simpàtica i alligadora realitat; la cobla holandesa, l'única formada fora de Catalunya, compleix ara deu anys, en el curs dels quals ha mantingut actuacions constants, entre elles, unes gires a l'estiu per tot Catalunya.

Ara la cobla celebra aquest decenni i va presentar el 22 de juny a Amsterdam un disc compacte amb sardanes, evidentment, però també amb obres de compositors holandesos escrites per a cobla. Una realitat simpàtica, i també alligadora com deiem, quan comprovem les dificultats que tenim a casa perquè els nostres músics i principalment els nostres crítics es preocupin d'aquest exemplar rar, però important i nostre, que és la cobla.

Aplec internacional de la Sardana i Mostra de Grups Folklòrics

El tenim aquest any amb actes a Ceret i Tolosa de Llenguadoc. A Ceret per commemorar el 125 aniversari del naixement del músic Déodat de Séverac, i a Tolosa per a la celebració de l'Aplec i la Trobada. Els actes es faran el divendres 1 d'agost a Ceret, i el dissabte i diumenge, a Tolosa. L'agència APOVI Popular de Viatges, ha organitzat un viatge de quatre dies, que seguirà la celebració dels actes. Els interessats poden demanar informació al telèfon 93/ 419 42 00 de Barcelona.

Música catalana al Castell de Peralada

En la seva quarta edició es farà el dissabte 12 de juliol, a la nit, amb les cobles Sant Jordi-Ciutat de Barcelona i La Principal de La Bisbal, i la Coral Polifònica de Puig-reig.

Josep Ventura

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:

MISSAL FERIA

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NÓ FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES - LES OBRES DE MISERICÒRDIA

TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

Llibres

Les croades

Acaba de publicar-se per Ediciones Palabra un nou llibre de l'escriptor francès René Grousset, *La Epopeya de las Cruzadas*, que mostra com durant dos segles els cristians d'Occident van defensar amb les armes el dret de pelegrinar a Terra Santa. Després de l'ocupació de Palestina per l'Islam, anar als Sants Llocs era jugar-se la vida; cada vegada es feia més difícil retornar a Europa d'aquest viatge mogut per la fe. Tot i això, entre la croada de Pere l'Ermità i la del príncep Eduard van passar moltes coses que van desvirtuar aquest ideal religiós. Des del punt de vista militar, les croades van ser un fracàs, però va haver-hi altres elements relacionats amb els contactes econòmics i culturals que van contribuir a preparar importants modificacions en la societat europea. L'autor, membre de l'Acadèmia Francesa i un dels millors historiadors d'Orient, ha escrit un treball imprescindible per entendre el significat de l'epopeia més controvertida de

l'Edat Mitjana.

Entre l'any 1095 i el 1272, els exèrcits cristians d'Occident van a Palestina per alliberar del domini de l'Islam els Sants Llocs. Des de Pere l'Ermità fins al príncep Eduard, les croades revestiran formes diferents i l'impuls religiós del començament decaurà a partir de la tercera croada. Si bé és cert que les croades van acabar amb un gran fracàs militar, en canvi, les relacions econòmiques amb el Pròxim Orient es van multiplicar. Van atreure cap a Orient una part de la noblesa i el resultat va ser la preparació de modificacions profundes en la societat de l'Edat Mitjana que van contribuir a reforçar el poder de les monarquies.

L'exemple de la croada dirigida per Pere l'Ermità tipifica el que van

René Grousset

LA EPOPEYA DE LAS CRUZADAS

PALABRA

René Grousset,
La Epopeya de las Cruzadas.
Ediciones Palabra,
Madrid 1996, 328 pág.

seus soldats un mínim de disciplina. Amb més caritat que prudència havia acceptat a la seva tropa molts vagabunds, aventurers i, fins i tot, antics criminals que buscaven la remissió de les seves culpes. La seva expedició va acabar desastrosament, ja que el 1096, aprofitant una absència de Pere del campament, prop de la frontera greco-turca, on esperaven que una altra part de la tropa formada per cavallers s'unís a ells, els pelegrins van atacar Nicea, la capital turca. Va ser una marxa realitzada en un gran desordre: els desgraciats soldats van ser sorpresos i assassinats en massa pels turcs. Tot i això, Pere l'Ermità ha aconseguit pel seu zel i la seva fe ser una de les figures més populars de les croades.

C.C.

Cassets

La gràcia del matrimoni

Amb una breu introducció d'unes veus cantant en perfecta harmonia, aquestes cintes ens introdueixen en un discurs dolç i profund sobre la vida, la persona i la seva realització espiritual.

La unió de l'home i la dona, més enllà del sentit físic, més enllà del tenir i del posseir, amb explicacions clares i concretes de la veritable essència del matrimoni. Comentaris sobre la primera parella, Adam i Eva, exemples pràctics de les petites foteses a partir de les quals de vegades es desencadena un gran conflicte, l'afany de tenir-ho, tot de seguida, sense el sentit de l'espera que fa madurar la persona i fa valorar encara més allò que es desitjava... L'origen de la lluita dels sexes i la seva reconciliació mitjançant l'amor i el sagrament del matrimoni.

També hi ha un espai per als fills i la maternitat: la joia de ser mare, la procreació com a fruit de l'aliança entre un home i una dona per la gràcia de Déu i el compromís amb la vida en els temps presents, i si aquest amor es transmet de pares a fills de la manera que ho ha de fer un creient, prenent com a punt de referència la paraula de Déu.

El tema de la família en gene-

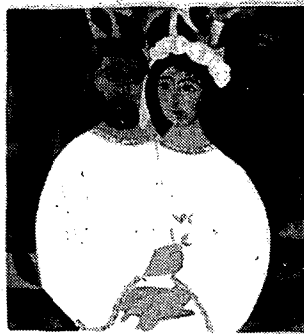
ral, del lloc de la dona dins el nucli familiar passant per les diverses cultures del món per arribar de nou al cristianisme, recollint testimonis diversos que van des de cartes de Joan Pau II fins a articles de revistes d'informació general.

Un total de vuit cassets per escoltar un a un de manera espaiada i aturant, si cal,

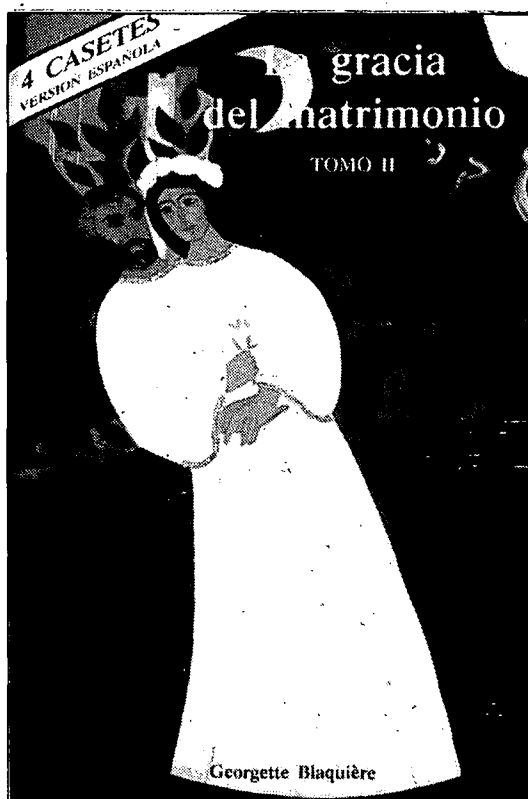
la cinta per tornar a sentir algun comentari que, per la seva anàlisi de la situació, sigui de valor per a la persona que l'escolta. Penseu en aquestes cintes a l'hora d'anar a un casament. De ben segur que serà una bona eina per als nuvis, abans de casar-se i al cap d'un any o més temps, ja que reflexionen sobre el camí a seguir, que tantes vegades s'oblida per totes les distraccions que el consumisme ofereix.

Diakonia Servei té una col·lecció de cassets que tracten de diversos temes amb reflexions adients per a moments de recés, per escoltar en grup o a la intimitat. La comunitat de Les Benaurances els posa a l'abast a la seva oficina d'Igualada i a les llibreries religioses per aportar una reflexió adient per a cada moment de vida.

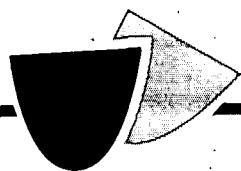
C.C.

LA GRACIA DEL MATRIMONIO (I)

Georgette Blaquièrre, *La gracia del matrimonio I i II* (8 cintes de casset).
Diakonia Servei.

Teatre

Meritxell Cucurella Jorba

Universitat i diversitat: teatre de tots colors

BARCELONA.— En el marc del festival d'estiu Grec 97 que any rere any té lloc a la Ciutat Comtal, l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona ha programat el cicle *Teatre i universitat*, una mostra de teatre universitari que es pot tastar cada vespre de l'1 al 18 de juliol. És la tercera vegada que es programa un cicle que fa arrels a les aules universitàries i en el qual enguany hi participen una tretzena d'universitats d'arreu dels Països Catalans.

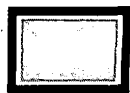
La universitat és la palestra que els uneix, el teatre és l'arma que els fa lluitar amb el poble que els envolta —una comunitat que podrà gaudir de la rigorositat artística i intel·lectual que aquests estudiants han plasmat en les seves obres.

L'Aula de Teatre de la Universitat de Vic presenta *Contes políticament correctes*, a partir del recull homònim de James Finn Garner. *Palabras póstumas*, d'Albert Espinosa, és el títol de l'obra que dona a conèixer el Grup de Teatre d'Enginyers de la Universitat Politècnica de Catalunya. A partir de textos de Roland Topor i Jean-Michel Ribes, entre d'altres autors, l'Aula de Teatre de la Universitat de Girona presenta *Històries del Royal*. La Universitat de les Illes Balears porta a escena *Acció Brossa*, una agosarada proposta a partir de textos de Joan Brossa. *La disputa*, de Marivaux, és l'obra que presenta l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de

Barcelona. El Grup de Teatre de la Universitat de València interpreta *Les dones de Sade*, de Yukio Mishima. L'Espai de Teatre de la Universitat de Lleida presenta *Kaos*, d'Ametller, Santapau i VOCA. Els universitaris de l'Aula de

Teatre de la Universitat Pompeu Fabra presenten *La bella Helena*, de J. Offenbach i P. Halévy. *Poesia dislèxica* és el títol de la proposta de creació col·lectiva que donen a conèixer La Casual, el Grup de l'Aula de Teatre de la Universitat Jaume I de Castelló de la Plana. Els joves de la Universitat Ramon Llull presenten *Dotze homes sense pietat*, de Reginald Rose. Sense obviar els tràgics de l'antigor, el Centre Universitari Abat Oliba presenta l'*Antígona* de Sòfocles. El Teatro Universitario de Alicante dona vida a *El lindo don Diego*, d'Agustín Moreto. *Sade 1* és el títol del muntatge que presenta l'Associació d'Investigació i Experimentació Teatral (AIET) de la Universitat de Barcelona.

Les representacions tindran lloc als escenaris de La Cuina, al Teatre l'Aliança del Poble Nou i a l'Auditori Abat Oliba (per a més informació consulteu la cartellera). El cicle *Teatre i universitat* —de l'1 al 18 de juliol— el formen una colla de joves universitaris que presenten a Barcelona un teatre divers i de tots colors.

Crònica televisiva

Núria Oriol i Palarea

«Manga», una oportunitat perduda

Sorprenent. És sorprenent que el Canal 33 retransmeti els dimarts la nit, en hora de màxima audiència, uns dibuixos animats com els *Manga*. El fet de ser una sèrie orientada als adults podia fer esperar una altra cosa: uns continguts més elaborats, una temàtica més reflexionada, un tractament dels dibuixos amb més profunditat artística i d'estil, una ambientació més acurada...

Però la sèrie *Manga* pot decebre, no tan sols per la mostra de violència gratuïta que ratlla la morbositat, sinó per la seva superficialitat. Superficialitat en dibuixar els personatges i fer la caricatura dels bons i dels dolents, que voldrien ser figures arquetípiques i gairebé mítiques dins l'imaginari japonès, i que esdevenen buides de sentiments i de valors. Superficialitat en els trets dels dibuixos, que a penes juguen amb l'expressió dels rostres i dels cossos, dels colors i dels paisatges. Es diria que tota l'estona ens trobem davant de màscares. Superficialitat quant als continguts, a vegades el fil argumental es perd i ja no es retroba... ni en els capítols següents. Superficialitat

en l'ús de la música, que sembla emprada per omplir espais, on no se sap què posar-hi, i no pas per accentuar la força dramàtica de les imatges.

En el seu moment va cridar l'atenció la sèrie japonesa de dibuixos animats *Bola de Drac*, que s'emetia de dilluns a divendres durant la programació infantil del canal autonòmic català. La sèrie va gaudir d'un gran èxit entre el públic infantil i juvenil, la qual cosa no va impedir que Antoni Comas, conseller de Benestar Social, Josep Antón Duran i Lleida, president del comitè de govern d'UDC, i Teleespectadors Associats de Catalunya (TAC) en fessin dures crítiques.

Finalment, TV3 va decidir retirar aquests dibuixos de la programació infantil i adaptar-se a la nova normativa de la Llei d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència, aprovada pel Parlament català. Aquesta llei prohibeix emetre programes de caràcter violent, pornogràfic i discriminatori entre les 6 del matí i les 10 de la nit.

Amb tot, l'onada d'influència creada per *Bola de*

Drac i alimentada per la vastitud de la indústria del màrqueting, ha continuat amb uns altres dibuixos: *Manga*. L'esquema argumental és el mateix i el bé s'enfronta al mal en unes lluites espectaculars, portades al límit, en què els protagonistes entren al màxim dels seus coneixements en arts marcials i el seu poder de concentració mental... O això ens diuen, perquè són una caricatura d'aquestes dues disciplines tan llargament i acuradament cultivades a l'Orient.

Veure *Manga* és no veure les possibilitats que tenen els dibuixos animats aplicats al món dels adults. És desapropiar les oportunitats d'un gènere com aquest per fer gaudir els teleespectadors. I és qüestionar-se quins interessos s'estan afavorint a l'hora de comprar sèries de tan ínfima qualitat. És lamentable que la mateixa indústria japonesa no vulgui crear productes d'una més alta qualitat i difondre la seva antiga cultura, associada a uns profunds valors humans i a la riquesa d'un món espiritual, cultural i d'organització tenyit de sensibilitat, de maneres molt més honorables. *Manga* era una oportunitat.

RÀDIO

RÀDIO ESTEL (Barcelona: FM 106.6)

Cada dia:

—de 02.00 fins a les 21.00 h Radiofórmula musical amb butlletins informatius cada quart d'hora.
—Comentaris de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Dilluns

21.00 Vet aquí que...	22.00 Nit d'Estels
En un dia com avui	23.00 En família
Punt i Coma	24.00 Calaix de Sastre
Ara va de barris	01.00 Estel de colors
22.00 Nit d'Estels	02.00 Espurna d'alba
23.00 Joc Net	
24.00 Estima la vida	
01.00 Fila 7	
Cova de Clàssics	
02.00 Espurna d'alba	

Dimarts

21.00 Vet aquí que...	22.00 Nit d'Estels
En un dia com avui	23.00 Panorama cultural
Punt i Coma	24.00 Amb llum pròpia
Planeta Blau	01.00 Cova de Jazz
22.00 Nit d'Estels	02.00 Espurna d'alba

23.00 Tendències	
24.00 Versió original	
Sons i ressons	
01.00 El perquè de tot plegat	
02.00 Espurna d'alba	

Dimecres

21.00 Vet aquí que...	22.00 Des de Nashville
En un dia com avui	Contemporània
Punt i Coma	22.00 Mar de Claror
Converses amb la ciència	Quart món
22.00 Nit d'Estels	A cor obert
23.00 Temps d'acció	23.00 Panorama de cinema
24.00 Àgora	24.00 Des del campanar
01.00 De la lletra i de la música	01.00 Novetats a cau d'orella
Yesterday	02.00 Espurna d'alba
02.00 Espurna d'alba	

22.00 Nit d'Estels	
23.00 Temps d'acció	
24.00 Àgora	
01.00 De la lletra i de la música	
Yesterday	
02.00 Espurna d'alba	

Dijous

21.00 Vet aquí que...	22.00 Nòmades
En un dia com avui	Raons per viure
Punt i Coma	23.00 Temps de paraula
	24.00 El tren de la música
	01.00 A cel obert
	02.00 Espurna d'alba

Els veïns de l'escala

22.00 Nit d'Estels	
23.00 En família	
24.00 Calaix de Sastre	
01.00 Estel de colors	
02.00 Espurna d'alba	

Divendres

21.00 Vet aquí que...	
En un dia com avui	
Punt i Coma	
Intercultures	

22.00 Nit d'Estels	
23.00 Panorama cultural	
24.00 Amb llum pròpia	
01.00 Cova de Jazz	
02.00 Espurna d'alba	

Dissabte

21.00 Des de Nashville	
Contemporània	
22.00 Mar de Claror	
Quart món	
A cor obert	
23.00 Panorama de cinema	
24.00 Des del campanar	
01.00 Novetats a cau d'orella	
02.00 Espurna d'alba	

Diumenge

09.00 Tot sardana	
18.45 Eucaristia des de la Catedral	
21.00 Dos quarts de nit	
So de cine	
22.00 Nòmades	
Raons per viure	
23.00 Temps de paraula	
24.00 El tren de la música	
01.00 A cel obert	
02.00 Espurna d'alba	

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia 20.40h: Rosari: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h: Noticiari.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h: *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - A les 21.00h: *El espejo de la Iglesia*. Diumenge a les 09.00h: *Santa Misa*. A les 09.45h: *Informatiu diocesà*. A les 10.00h: *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu. A les 22.00h: *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres, a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h: *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista amb Núria Isandra, directora del Centre Sinia per a joves amb paràlisi cerebral; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe Ricard M. Carles, de Barcelona (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Diumenge a les 10.30h: *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

RÀDIO CIUTAT DE BADALONA (FM 94.4) - Diumenge 09.45h: *Vida i esperit*.

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres 20.05h: *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MARICEL (Sitges FM 107.7) - Divendres, a les 20.00h: *La punta* (director: Jordi d'Arquer i Terrasa).

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h: *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a
17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax. 20.18.55

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*, a càrrec de Mn. Jaume Camprodon i Rovira; *Costumari cristià*, explicacions a costums i tradicions de l'Església, amb Joan Baburés; *La veu dels joves*, amb Jaume Reixach; *Notícies i El significat de l'Evangeli*, per Pere Carreras. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica feta per Antoni Bardera. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emetem diverses emissores locals.

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera dels últims anys amb frases, missatges humans i paraules

de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emetem diverses emissores locals.

LA COVA DEL COUNTRY: Espai setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs a la música country cristiana, godspell blanc i country en general. Presenta: Rafael Corbí. L'emetem diverses emissores locals.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emetem: diverses emissores locals.

PUNT DE TROBADA: magazine setmanal d'una hora de durada que analitza temes d'actualitat de la nostra Església. L'últim divendres de mes inclou el programa *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta Carles Sánchez amb la col·laboració d'Àngel Rodríguez. S'emet per diverses emissores locals.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA: programa mensual que dura 30 minuts i tracta temes d'interès. Presenten i moderen: Anna Estartús i Josep Casellas. L'emetem diverses emissores locals.

Retransmissió en directe de la Misa dominical. L'emetem: diverses emissores locals.

RÀDIO SANTA COLOMA DE FARNERS (FM 91.6) - Dimecres a les 22.15h: *Maranatha*, un programa per descobrir i compartir el nostre tarannà cristià com a catòlic avui.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte 13.40h: *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h: *Temps Obert*, inclou la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h: *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h: *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: (es publica al full «Vida diocesana»). L'emetem diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0).

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - De dilluns a divendres a les 07.05h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: *Santa Misa*.

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïrem la recepció de controls d'emissió.

TELEVISIÓ

La 2

Dg. 13 08.45 *Tiempo de creer*

09.00 *Pueblo de Dios*

09.30 *Últimas preguntas*

09.55 *Testimonio*

10.00 *Santa Misa*: amb la participació dels Cantaires de les Gunyoles d'Avinyonet del Penedès (Alt Penedès, Arquebisbat de Barcelona), sota la direcció de Jesús X. Cuscó (director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa).

10.50 *Santuaries de Catalunya*

Di. 14 17.30 *Pueblo de Dios*

C 33

Ds. 12 09.00 *Signes dels Temps*:

No hi ha programa fins al setembre.

TV de Mataró (Canal 64)

Dv. 11/7 20.30 *Creure avui*: Taula rodona (dirigit per Ramon Safont-Tria).

Dv. 18/7 20.30 *Creure avui*: Espai cultural (dirigit per Ramon Safont-Tria).

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit europeu Eutelsat II-16° E. 37V. freq. 11.575 GHz, 6.60 italià, 7.50 anglès.

Diumenge 12.00-12.30 *Angelus* (directe)

Dimecres 11.00-12.30 *Audiència general* (directe)

De dilluns a divendres 18.10-18.25 *Informació*

Dissabte 18.10-18.25 *Speciale Lumen 2000*

Barcelona

• **ACTES DEL DIA DE L'APOSTOLAT DEL MAR.**— Amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Carme, l'Apostolat

del Mar de Barcelona organitza els actes següents: Dissabte, **12 de juliol**, a les 16.45, sortida de la imatge de la parròquia de Sant Miquel del Port (Barceloneta) fins al Moll dels Pescadors (Moll del Relloige). A les 18.00, processó marinera, fent un recorregut en una barca de pescadors des del Moll del Relloige fins a la boca del port i retorn. A les 19.00, santa missa, en què cantarà la Comunitat Filipina. Acabarà amb el Comiat als Difunts, que inclou un toc de silenci i una ofrena floral. A les 20.00, la coral Selectiu de Cantaires de la Barceloneta farà un concert d'havaneres. Com cada any, l'autoritat del port de Barcelona posa a disposició dels assistents una «golondrina» per fer un viatge gratuït, amb sortida des del Moll dels Pescadors. Més informació: tel. 443 19 65 y 442 02 62.

• **MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES.**— Jornades de recès per a joves el **13 de juliol** a Puiggraciós. Informació al tel. (93) 203 89 15.

• **CAMP DE TREBALL PENI-**

TENCIARI.— De col·laboració a dues presons de Barcelona i de formació com a voluntaris, amb la realització d'activitats i tallers, del **14 al 26 de juliol**, organitzat pels mercedaris i adreçat a joves a partir de 20 anys. Els interessats poden trucar al 318 14 94 i demanar pel P. Jesús o el P. Domingo.

• **ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE MONTALEGRE.**— Per a dones: **15 de juliol i 19 d'agost**, a les 10.30 y 16.30; **20 de juliol i 17 d'agost**, a les 10.15. Per a noies: **13 de juliol**, a les 10.15. Per a homes: **8 de juliol y 12 d'agost**, a les 19.30; **21 juliol y 18 d'agost**, a les 19.30; **26 de juliol**, a les 18.45. C/ Vall-donzella, 13, tel. (93) 301 43 47.

• **PARRÒQUIA DE SANTA MARIA MAGDALENA D'ESPLUGUES DELLOBREGAT.**— Dia **22 de juliol**, missa solemne de la festivitat de la santa a les 20.00.

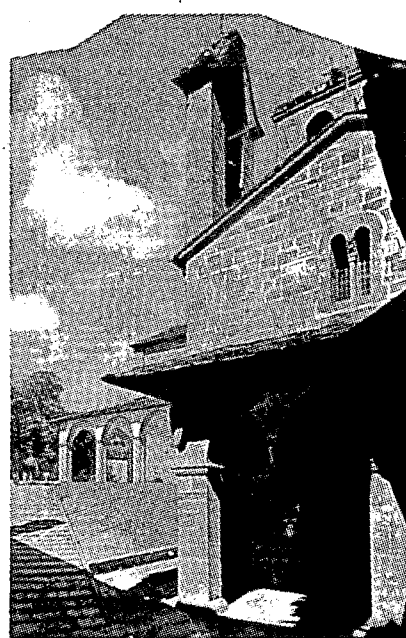
• **II CONVIVÈNCIA D'ESTIU D'ESCOLANS.**— Destinada als joves i adolescents que ajuden en les celebracions i poden aprofundir la seva experiència de fe, en un clima festiu de vivència cristiana; del dimecres **17 de juliol** (tarda) fins al **diumenge 20** (havent dinat), al Seminari Menor de la Conreria. Cal inscriure's a la parròquia i trucar al seminari (tel. 395 10 11 y 465 52 73) abans de l'11 de juliol.

• **ACRISDI.**— Dissabte **19** sortida, Festival de Música Coral i Dansa de Cantonigrós (Vic). Farem el viatge en cotxes particulars i dinarem de «picnic». Per combinar els cotxes i encarregar les entrades. **Diumenge 20:** Reunió amb el P. Barcelón al local de Bailèn 10, a les 18.30. Tema: Conferències de la Fundació Vidal i Barraquer.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS.**— Per a homes i joves: uns dies per trobar-te amb el Senyor. Del dilluns **21** (a les 20.00) al dissabte **26** (a les 19.00). Per a noies del **14 al 19 de juliol** comença a les 20.00 y acaba a les 18.00. Director un P. Cooperador Parroquial de Crist Rei. Poden

participar-hi sacerdots i religiosos. Inscripcions: Casa Ntra. Sra. de Montserrat, Pl. Font del Lleó, 2 - 08140 Caldes de Montbui; tel. 865 44 96.

• **TROBADES D'ANIMADORS DE CANT PER A LA LITÚRGIA.**— N'hi ha quatre de programades aquest estiu pel monestir de Montserrat: del **21 al 26 de juliol** (J. Piqué), del **28 de juliol al 2 d'agost** (A. Jorquera), del **4 al 9 d'agost** (L. Vilamajó) i del **18 al 23 d'agost** (J. Miranda). La ponència i tema col·loqui previstos és *La música en la litúrgia (criteris litúrgics)*, a càrrec de Miquel Barbarà (trobadors 1 i 3) i Joan Baburés (trobadors 2 i 4). Per

EL SANTUARI DE LA VERNA

PEREGRINACIÓ A ASSÍS I LLOCS FRANCISCANS

Del 31 de juliol al 7 d'agost

Preu del viatge: 75.000 ptes. Inclou: viatge en autocar, hotels d'habitació doble i pensió completa cada dia.

QUEDEN POQUES PLACES!

Inscripcions: P. Lluís Rocaspana
Parròquia de Sant Francesc
c/ Pizarro, 10 - 08204 Sabadell
Tel. 710 43 83

Secció a càrrec de: Teleespectadors Associats de Catalunya (TAC) Balmes, 92, 1r 1a A - 08008 Barcelona Tel. i fax (93) 488 17 57

Pel·lícules de vídeo recomanades

Per a joves

Evita (EUA, 1996)

Director: Alan Parker. Intèrprets: Madonna, Antonio Banderas.

Pel·lícula basada en l'òpera rock que es va fer cèlebre als anys vuitanta. Tot el relat és cantat i ballat amb un estil musical unà mica passat de moda. Els argentins n'han produït una rèplica titulada *Eva Perón, la historia verdadera. Musical biogràfic* **

Fanático (EUA, 1996)

Director: Tony Scott. Intèrprets: Robert de Niro, Wesley Snipes.

Narra les desventures d'un psicòpata, violent fan d'un equip de beisbol, que s'obsessiona per un dels jugadors. De Niro està inferior als esplèndits treballs als quals ens té acostumats. *Thriller esportiu* *

Independence day (EUA, 1996)

Director: Roland Emmerich. Intèrprets: Bill Pullman, Jeff Goldblum.

Unes enormes naus extraterrestres envaeixen la Terra i comencen a destruir les principals capitals. Es tracta d'un ambiciós film-espectacle, dins dels cànons clàssics de Hollywood, però amb un to propagandístic EUA que pot indignar els no aficionats al gènere. *Ciència-ficció* **

Jack (EUA, 1996)

Director: Francis Ford Coppola. Intèrprets: Robin Williams, Diane Lane.

Narra la simpàtica història d'un nen de 10 anys, que té un cos d'home però conserva la mentalitat infantil. Bona interpretació de l'histrionic Robin Williams. Obra menor, però entretinguda. *Comèdia* *

• En el període estiuenc, la secció TeleZapping recomanarà pel·lícules de vídeo en comptes dels films programats per les diferents televisions.

Valoració de les pel·lícules: *Aceptable **Bona ***Molt bona ****Obra mestra

Per a una valoració diària de les pel·lícules podeu trucar al telèfon del cinema del TAC 488 17 37.

TELE ZAPPING

TV1

De dilluns a divendres

08.30 *Estamos de vacaciones*

Inclou: Montana

El príncipe valiente

09.35 *Club Disney verano*

Dissabte

06.15 *Astrid Lindgren para los niños*

07.15 *VR 5.0*

08.00 *Sábado fiesta*

Inclou: La llamada de los gnomos

La gata Kitty y sus amigos

09.30 *Club Disney*

Diumenge

06.15 *Astrid Lindgren para los niños*

07.15 *VR 5.0*

08.00 *Domingo fiesta*

Inclou: La llamada de los gnomos

La gata Kitty y sus amigos

La 2

De dilluns a divendres

10.00 *Vacaciones de cine*

18.00 *Para nosotros*

Inclou: El chavo

Beetlejuice

Antena 3

De dilluns a divendres

07.20 *Club Megatrix*

Dissabte i diumenge

07.20 *Club Megatrix*

Tele 5

De dilluns a divendres

07.35 *Los gatos samurai*

07.50 *La guerra de los ovnis*

08.35 *Tenko y los guardianes de la magia*

Dissabte i diumenge

Dé les 07.00 a les 12.00: Dibujos animados

Inclou: COPS

Boogies

Nick Maravilla

TV3

Dissabte i diumenge

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Les aventures de l'Spot

Leo, el rei de la selva

Mask

C33

De dilluns a divendres

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Doraemon

Teo

17.00 *Club Super 3*

Inclou: Petits contes

Els barrufets

a informació i inscripcions (fins al 30 de juny): Secretariat d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, 08199 Montserrat; tel. 835 02 51 (de 15.30 a 17h), fax: 828 40 49. Hi ha anunciada també la Trobada Generat, enguany a Montserrat pel diumenge 18 d'octubre.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS DECAIRE VOCACIONAL PER A JOVES.**— Tindran lloc del 23

de juliol a la tarda fins al dia 27 després de dinar. Consistiran en un temps de pregària, en ambient de silenci, ajudats per les reflexions de Mn. Joan Carles Montserrat. Per a més informació i inscripcions es pot trucar a Mercè, tel. 379 15 20.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS CARISMÀTICS.**— Del 25 al 31 de juliol a Mater Salvatoris, dirigits pel P. jesuïta Alberto Ibáñez

d'Argentina. Moltes persones han rebut els ensenyaments que va impartir al local AGAPE el novembre passat, d'allí va sorgir el desig d'organitzar a Catalunya la primera «Convivència en Crist», és a dir, els Exercicis. Per a més informació i inscripcions contactar amb Ana Miras, tel. 226 89 39.

• **ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SITGES.**— Dia 26 de juliol, a dos quarts d'onze de la nit, concert d'orgue a càrrec de Montserrat Torrent. Obres de Joan B. Cabanilles (1644-1712), Bernardo Storace (s. xvii), Dietrich Buxtehude (1637-1707), J.S. Bach (1685-1750), Carles Berger (1768-1808) i Piet Kee (1927).

Solsona

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A TOTHOM.**— del 26 de juliol al 2 d'agost, dirigits per dom Cebrià Pifarré, sobre «Experiència de Déu en el Nou Testament», i del 26 al 31 d'agost, dirigits per dom Oriol M. Diví, sobre «Les paraules del sembrador», a la Casa d'Espiritualitat del Miracle (Solsonès). Més informació i inscripcions: tel. (973) 48 00 45.

Lleida

• **BASES DEL LVI CONCURS DE FANALETES DE SANT JAUME.**— Primera: Els fanalets hauran de ser presentats a l'Institut d'Estudis Ilerdencs, el dia 11 de juliol, de 6 a 8 de la tarda, i quedaran exposats al públic, fins a les 18 hores del dia 24. En el moment de la

presentació es farà constar el nom de l'autor i el del nen o nena portador del fanalet i la seva edat. Serà preceptiu de retirar de l'Exposició tots els fanalets abans de la Romeria; de no fer-ho així, s'entendrà que es renuncia al premi i al fanalet. Segona: Els fanalets presentats a concurs hauran de reunir les següents condicions: a) Que siguin de construcció manual, originals inèdits. Es rebutjaran els presentats en anteriors concursos; b) Caldrà que estiguin penjats a l'extrem d'un bastó o d'una canya, a excepció del Premi Ramon Argilés; c) Dins de les dimensions que el model presentat permeti, es recomana que els fanalets siguin de pes lleuger i que no siguin massa grans ni massa petits; d) El Jurat tindrà en compte la imaginació, la simbologia religiosa i tradició; es defugiran els aspectes merament comercials, així com les estridències o el mal gust. (...). Quarta: Els autors que hagin obtingut el premi Sant Jaume al llarg de cinc concursos, podran ser designats per al títol de «Mestre Fanaler» per l'Assemblea de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. Cinquena: Els premis poden ser declarats deserts i la decisió del Jurat serà inapel·lable. Prendre part en el present Concurs significa acceptar totes i cadascuna de les seves bases.

Vic

• **PARRÒQUIA SANT HILARI SACALM.**— 20 de juliol, Festa Mayor a Santa Margarida de Vellors.

Paris '97

XII Jornada Mundial de la Joventut

Del 15 al 24 d'agost

Aneu-hi seguint la ruta de Paray-le Monial organitzada per la Comunitat de l'Emmanuel.

Del 15 al 18 Paray-le Monial (Fòrum Internacional de la Joventut).

El 18, Charrtres i del 19 al 24 París.

Preu del viatge: 15.000 ptes. Sortides des de cada capital de província amb 20 joves. Forfait del 15 al 24: 1.000FF (26.000 ptes.) (Cost real: 1.400FF)

Acceptem donatius de suport per ajudar els joves que ho necessitin. Podeu ingressar-ho al compte de "La Caixa" 2100.0068.67.0101449776.

Sol·liciteu la inscripció a: c/ Cristòfor Colom, 2n 2a 17005 Girona - Tel. 972 / 23 14 46 (Elisabet)

Fax (972) 84 21 20

E-mail: emma@grn.es

Web: <http://ww2.grn.es/emma>

Asociación de Ayuda y Defensa de la Tercera Edad

PROPER INICI DELS CURSOS PER A L'OBTENCIÓ DEL TÍTOL DE PROVA DE MADURESA

FP-1

Auxiliar clínica
Auxiliar jardí d'infància
Auxiliar psiquiatria

Auxiliar administratiu
Auxiliar forestal
Auxiliar química

Graduat escolar
Cursos amb borsa de treball
Proves per obtenir el diploma de Dietètica i Nutrició, Geriatria i Gerontologia

Cursos reconeguts per l'IES (Institut d'Estudis Sanitaris) puntuables al ICS

Tel. 448 02 92 i 474 27 48 (tardes)

Necessitem voluntariat per atendre persones de la 3a edat

Tots els cursos es poden fer per correspondència. Tindreu un 30% de descompte en qualsevol curs si porteu aquest anunci.

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL SANT PARE

—Perquè l'Església promogui la civilització de l'amor i de la vida.
—Perquè els pobles d'Àsia s'obrin a la llum i a l'amor de Crist.

novahumanitas

C/ Canuda, 4, entl. 1a - Tel. 417 29 48 BARCELONA
Santuari del Sant Crist - 25600 BALAGUER, Tel. (973) 44 53 35 LLEIDA

INFORMACIÓ DELS CURSOS A BARCELONA

Dr. Josep Font (català)
AGOST

Del 17 (20h) al 21 (20h) a Martí Codolar - Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 1
Pensió completa (habitació individual) 3.800 ptes./dia
Pensió completa (habitació dos llits) 4.300 ptes./dia

Del 24 (20h) al 28 (20h) al Casal Borja, c/ Llaceres, 30 - Sant Cugat
Pensió completa 3.300 ptes./dia

Dra. M. Ángeles de los Ríos (castellà)
AGOST

Del 27 (20h) al 31 (20h) al Casal Bellesguard, s/n
Pensió completa 2.900 ptes./dia

Des del carrer

«La màxima felicitat d'un home és la llibertat»

El sociòleg guineà Edmundo Sepa és el director de l'Equip de Treball de l'Àfrica Negra a l'Ensenyament (ETANE), que pretén pressionar els dictadors africans perquè democratitzin els seus països. D'altra banda, aquesta ONG intenta sensibilitzar els catalans de les injustícies que es produeixen en aquest continent. Sepa és també l'autor de l'obra *Els negres catalans*, que vol ser una aproximació rigorosa i sensible a aquests «altres catalans» de pell negra per ajudar a entendre els motius que els van dur a emigrar de la seva pàtria i la situació en què es troben en el nostre país.

—El llibre *Els negres catalans* pretén trencar el glaç sobre la immigració africana a Catalunya?

—Vol posar fi al desconeixement sobre aquest col·lectiu a Catalunya. El llibre va ser concebut com un instrument de feina per als treballadors socials que en la seva professió han de tractar el tema de la immigració africana, tot i que pot arribar a un públic molt més ampli. Pretén trencar el glaç de la desconexença i desvetllar interès i estima envers els africans que vivim a Catalunya.

—En què consisteix la campanya d'ETANE que pretén pressionar els dictadors de l'Àfrica perquè democratitzin els seus països?

—Vol sensibilitzar l'opinió pública occidental, ja que existeix una contradicció molt gran. Per una banda, es parla de cooperació i desenvolupament i, per l'altra, els països occidentals donen suport als dictadors africans. Aquests reben tot el suport econòmic, militar i polític dels països industrialitzats, que són els que els col·loquen i els treuen del poder. Fins fa poc, les ONG no havien entrat en la dinàmica de denunciar les dictadures. Des d'ETANE creiem que les ONG han d'anar més enllà d'alimentar famolencs o curar malalts. Que un africà mengi o el curin no significa que sigui feliç. La màxima felicitat d'un home és la llibertat. És una gran

contradicció que la gran majoria d'ONG quan treballen en aquests països obviïn aquest aspecte.

—Quines són les tasques principals que porta a terme ETANE?

—Des de l'any 1991 treballem a fons en la sensibilització cap a Àfrica, en centres educatius de primària, secundària, en universitats i en centres culturals. El que pretenem és trencar els tòpics contra els africans, ja que és des de l'escola que es forma o deforma l'individu i es provoca, sovint, l'etnocentrisme europeu com a cultura superior.

—Com es poden pal·liar conflictes com els de la República Democràtica del Congo, l'antic Zaire?

—La primera solució és evitar que els interessos econòmics d'Occident destrossin l'Àfrica com està passant actualment,

encara que això soni molt fort. I són els occidentals els que s'han de plantejar canviar la seva política envers l'Àfrica, ja que els africans fa molts anys que no som amos del nostre propi destí. Els africans han de començar a creure en ells mateixos i en les seves capacitats. Han de recuperar la seva consciència, l'autoestima i trencar la cultura de la dependència cap a altres països que pretenen monopolitzar el futur del continent africà.

Marta Puyol

Ara mateix

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Els premis
¡Bravo!

A caba de tenir lloc a Madrid la concessió dels premis ¡Bravo! que atorga cada any la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social. No es tracta d'uns premis de contingut econòmic: són purament honorífics —un ¡bravo! d'estímul— i la seva ressonància pública és modesta. Contribueixen, tanmateix, al conreu d'unes virtuts potser massa escasses en l'ambient eclesial: la cordialitat, el reconeixement dels mèrits d'altri, la magnanimitat.

A l'origen d'aquests premis —que ja compten amb més de vint-i-cinc anys d'història— hi ha la figura del prevere barceloní doctor Ramon Cunill. És remarcable la vivesa amb què és recordat i admirat pels qui van col·laborar amb ell quan començaven a obrir-se pas, enmig d'un clima poc sensible al tema, les primeres iniciatives d'atenció episcopal als mitjans de comunicació.

No són poques les persones i les institucions de Catalunya que han estat distingides amb els premis ¡Bravo!. En el camp de la radiodifusió hi trobem mossèn Joaquim Martínez Roura (1973), els senyors Joan Viñas i Enric Fàbregas (1975), mossèn Josep M. Alimbau (1991) i el programa *Església viva*, de Girona (1993). Pel que fa a la premsa escrita, la pàgina religiosa de *La Vanguardia*, que signava mossèn Jordi Piquer, va ser premiada el 1977, i el nostre setmanari *Catalunya Cristiana* va rebre el premi de 1982, amb el seu director d'aleshores, mossèn Joan E. Jarque. L'espai *Signes dels temps* va ser guardonat, el 1990, amb el premi de televisió, i el Multifestival David va obtenir el premi especial de 1993. Pel que fa a l'especialitat del disc, una cançó de Joan Baptista Humet va ser premiada el 1981.

Enguany el premi de cinema té també una curiosa relació amb la cultura catalana. L'ha obtingut l'actriu Julia Gutiérrez Caba per la seva magnífica interpretació del paper de la mare Benedicta en la pel·lícula *La herida luminosa*. Es tracta d'una adaptació de la famosa obra teatral de Josep M. de Sagarra, en la qual un pare jesuïta del text original ha estat substituït per una religiosa...

Tanco aquesta petita notícia dels premis ¡Bravo! amb les mateixes paraules amb què he acabat la meua breu intervenció en l'acte del seu atorgament. «M'és grat de subratllar un altre matís d'aquests premis. Els atorga l'Església i, dins d'ella, l'episcopat. Dissortadament, ni la nostra Església ni el nostre episcopat tenim fama de cercar en la societat moderna raons per a la felicitació, valors a premiar. Més aviat el contrari: la nostra missió —irrenunciable, val a dir-ho— de ser ferment crític enmig del món i, de vegades, una manera poc pedagògica, poc propera i poc carinyosa d'exercir-la no s'adiu prou amb la imatge del Jesús de l'Evangeli. M'agradaria que la concessió d'aquests *bravos* fos una manera de dir que estem amb la nostra societat i amb el nostre temps, que ens interessin, sobretot, els seus valors i el seu progrés, que creiem en la imatge de Déu que és en cada home i en cada dona, que valorem especialment el món de les comunicacions socials i tantes i tantes persones que s'hi mouen amb una gran dignitat, i que veiem representades per vostès, que avui ens fan l'honor d'acceptar els nostres premis.»

Respir

Miquel Estradé

Reflexions sobre «l'anunci»

El «Respir» anterior el vaig fer servir per a una convivència amb nois i noies; entre tots proposarem les preguntes següents: 1. Quines reflexions suggereix la lectura de l'anunci, sobretot a partir de les paraules subratllades? 2. Quin tipus de felicitat promet aquest anunci? 3. Quin deu ser l'interès primer de l'anunciant? 4. Creiem que hi ha ningú que s'ho cregui, tot això? 5. Com és que tanta gent s'hi deixa seduir? 6. Nosaltres no tenim ni els tres milions, ni un cotxe fabulós, etc., però alguna cosa més tenim. I ara ens preguntem: a) A quines ens aferrem més? b) Les exhibim per donar-nos importància i per fer néixer enveges? c) Creiem que aquestes coses fan feliç de debò? d) Quines són les que ens fan sentir feliços i felices? e) Creiem que podem treure la felicitat en una rifa?